

ക്രിസ്തവും കന്നിയുരു സാഹിത്യസംഘം
രണ്ടാമതെത്തവം നമ്പ്രം 1.

ഗ്രാമപ്ലാൻ.

(രന്ധാംഭാഗം.)

ക്രിസ്തവും.

R. Narayana
Press
Pub.

Narayana Press, Tellicherry and
Narayana Kurup, Tellicherry.

ଶର୍କାରିଯୁଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟରେ ରଣବୀରଙ୍କିଳେ ଗାଁ ।

କବ୍ୟାଳ୍ୟରି

(ଜଗାର ଭାଗ)

பூர்வைகளில்
குழுமத்து கணியூர் மக்களின் பூர்வைகளில்
" " குறைத்திடுப்புகளின் பூர்வைகளில்

ପ୍ରସାଦବଳ
କେ. କେ. ନାରାୟଣମହିମ୍ମୁ
1940 ମାୟ୍ 15-୧୦୩-

କାହୁଁ 500.

വില കു. 0—8—0.

ശ്രീകാരാധാര പ്രസ്തുതി, തലമുള്ളടപ്പ്.

“ഒന്നിളിസ്ഥാപനവും സിൽവറതിയാത്ര ഘസ്സക്കും വ്യാജക്ക്രിതമാക്കണം.

പ്രസ്താവന.

ശേഷരഹപ്പേരി കടിച്ചുവോട്ടിച്ചുസപബിപ്പാൻ കഴിയാതെ, കാട്ടിക്കുട്ടിപ്പേരിക്കുന്ന സല്ലായൻ” എന്നുകുന്ന വാച്ചാവന്മാരായ ചില ഭോജനപ്രധിയന്മാരുടെ ഒന്നത്യേദന്നാ പ്രശ്നാദനം സല്ലായൻ ഉടമന്മമന്മാക്കി മെഴുംപുജനകുമ്പു. ആതു മെഴുംപു. അവൈപ്പുണ്ടും ചലക്ഷണമാകുന്ന. കട്ടമത്തുകന്നിയും. സാമ്പിത്ര്യസമംഖ്യയന്മാരുടെ പൊതിയവഷ്ടാരംഭഗ നമം ഞൈ കുറി എന്നപോലെ സജ്ജനസമക്ഷം ഇതാ വളിച്ചവിതിക്കുന്ന. അന്നാദരണിന്മുകസപ്രാവംതിണിഡാതെ വ ലേ മാന്ധസര്വദയന്മാക്കി ഉള്ളശിശിരത് ചെയ്യുവന്നു സഹാ യസഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കെന്തെങ്കും ഉത്സാഹങ്ങെന്തെങ്കും ത ദി ഉണ്ടാക്കാണിരിക്കുന്നുണ്ട്.

അന്ത്യപവിരാമത്തിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സാമ്പിത്ര്യസമംഖ്യം ഗല്ലുപന്മാവിനെ ആരുക്കിക്കാറില്ലോ! എന്ന സംശയാവകാശം മാന്ധവായനക്കാരിൽ ഇനിക്കൊരാ കിട്ടില്ല. എക്കിലും ദീർഘസൗത്രതപം വജ്ജനിയമാണെന്നു വിചാരണയാൽ ഈ ഗല്ലുവസ്തി ഓന്നാംഭാഗം പൊതിയവഷ്ടാരംഭഗമമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ്.

ഇതിലെവിഷയങ്ങൾം കേവലം ക്രൈസ്തവത്ത് ശരൂ കിൽ ഉറങ്ങിയതാണെന്നു. പറഞ്ഞതുടടാ. “കേരളചന്ദ്രിക, വിശ്വപ്രേമം” ഈ രണ്ടുഭാഗികകളിൽ മുമ്പ് തന്നെ വണിയംബണിയങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയഭോധ്യങ്ങളെ ലഭിച്ചെലാക്കയമ്മാണോടുകൂടി ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾം മാന്ധവായനക്കാരുടെ

ദ്വിതീയത്തെ ശ്രൂക്കഷ്ട്ടപ്പിക്കാൻ സമർത്ഥനാണെങ്കിൽ അംഗീകാരം നൽകാനും തുടങ്ങിയാണ് എങ്ങനെയാണെന്നുള്ള കൃതാത്മക.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഗ്യമഹാജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്തും ഏതൊന്നും ഉണ്ടായോ സമാച്ചയത്തിനും ഒരു അല്ലെങ്കിലും അതു അവത്രാഹിക്കാക്കരത്താവും എന്നും വിഭിന്നം സി. എസ്. നായരവർക്കളും അക്കെക്കേ തവമായ നന്ദിയെ പ്രജ്ഞപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. കെ. നാരായണക്കുറപ്പ്

പ്രസാധകൻ.

അവവതാരിക.

“കടമത്തു് കനിയുൾ ഗമാവലി” യുടെരണംവയ്ക്കിലെ കനാം നന്ദിയി പ്രസിലപ്പേട്ടതുനന്ന് ‘ഗദ്വലുറി’ എന്ന ഇം പ്രബന്ധനയ്ക്കിനു വായനക്കാരുടെ മുഹിതചെള്ളവരുൾ ഒരു അവവതാരികയുടെ ഹസ്താവലംമും വേണമെന്നു തോൻ വിചംരിക്കനില്ല; വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറുന്ന ഇയുളിൽവൻ്നു ഒരു അവതാരികയാണ് ഭവണത്തെന്നും തോന്ന നന്നില്ല. ഏകിലും ഇം “കടമത്തു് കനിയുൾ ഗമാവലി”യുടെ പ്രസിലി കരണ്ടനിന്നും പ്രധാനഭാവാവിയും, ഇതിലുംപ്പേട്ട പല സംഗ്രഹങ്ങളുടെയും കത്താവുമായ മഹാകവി കടമത്തിന്നും നിക്ഷാക്ഷിശ്രൂമായ നിന്നും, അവതാരിക ഏഴുതുക. എന്ന ചടങ്ങിന്നും ചുമതല ഏന്നു തലയിൽ ചുമതലിപ്പായിരിക്കും!

ഇപ്പോൾ, മഹാജനസമക്ഷം ആവിഞ്ചിക്കുന്ന ‘ഗദ്വലുറി’ എന്ന മാഖലുപ്പന്നം ശ്രീമാന്നരായ കടമത്തു് കനിയുൾ ഒക്കരക്കിടപ്പും, കണ്ണതി കൂപ്പുക്കിടപ്പും അപ്പപ്പോൾ ഏഴുതിയിട്ടിളി ഏതേനും ഗദ്വലവന്നങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാകും. ഇതിലുള്ള ലേവന്നങ്ങൾ വിഷയവൈചിത്രം കൊണ്ടും റ്റിവൈചിത്രംകൊണ്ടും വിഭിന്നങ്ങളിൽനിന്നും വായനക്കാരുടുമ്പിപ്പേട്ടതുവരുൾ പഞ്ചാംശായിക്കാണുന്നുണ്ട്. ‘വേഭാഗതക്കാർ’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ്മാനിക്കായിത്തന്നും വിവർജ്ജനംചെയ്യപ്പേട്ടിട്ടിളി ‘ഇംഗ്രേസ്’, ‘മനസ്സുന്നേര സത്രാത്മാവ്’ എന്നീ ലേവന്നങ്ങൾ അഭവ്യം അഭക്തിയുടെസ്ഥാനത്തു് ഭേദതിക്കരക്കതിയേ പ്രതിഷ്ഠിച്ചാരാധിക്കുന്ന വരുടെ ചിന്തയുള്ളവിഷയിഭിക്കേണ്ടവയ്ക്കും. മഹാകവി കടമത്തിന്നും വകയായ മരഭലവന്നങ്ങൾ, പാലുരചന്നയിലേന്നാംപാലെ ഗദ്വലചനയിലും അഭേദഹത്തിനുള്ളിട്ടും നേന്നപുണിയേ തെളിയിച്ചുകാണിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളിട്ടും ഏഴു വിശിഷ്ടംലവന്നങ്ങളേക്കുണ്ട് പുഷ്പിതയായിട്ടിളി ഇം ‘ഗദ്വലുറി’ സാഹിത്യമലകവാടിയിൽ സവിംഡം പ്രഭാബിക്കമാറാക്കുന്ന ഏന്ന പ്രാതമ്പികകയല്ലുംതെ മരരാനും ഇവിടെ കരണിയമായി കില്ല്.

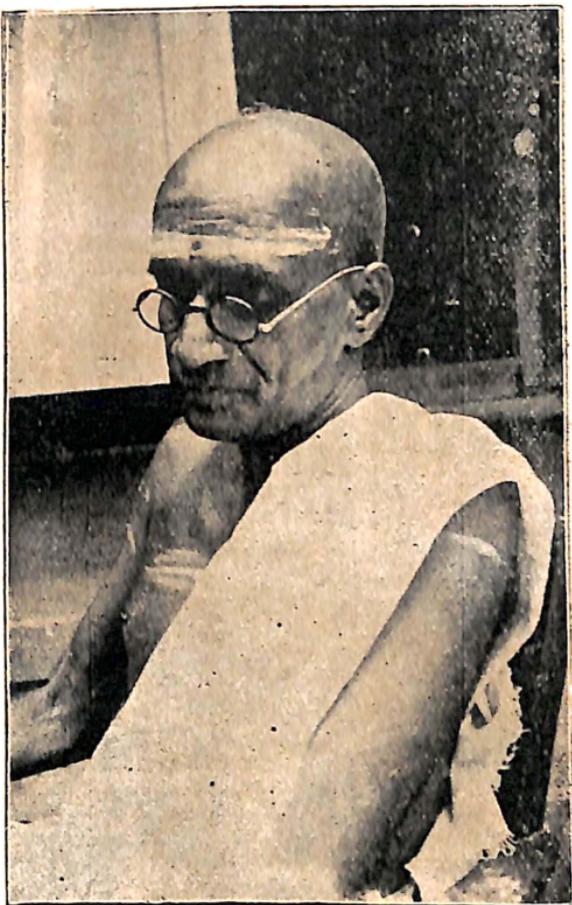
ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഉന്നതിപ്പുകൾ ഭവനങ്ങളിൽ കനായ കട്ടമരു കനിയും തറവാട്ടിയനിന്ന് സംസ്ഥാനക്കയുടേയും കേരളാക്കയുടേയും സാഹിത്യഭാബങ്ങളിലെയും ഗണാധിക്രമിക്കി ‘സമാത്ര’ അക്കാദാം ‘കട്ടമരുകനിയും ഗ്രന്ഥാവലി’ കേരളീയ ഒന്തയുടെ മുട്ടത്തുമ്പുകാശിപ്പിക്കുന്നത്. അത് സമാത്രജാഴ്ദട ‘ആക്രമക്’ എത്രതോളുമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. വിജ്ഞാനം സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥാവലിയുടെ പ്രസിദ്ധീകാണ കൈനം അതാർക്കനാവിയത്തിലും പ്രോത്സാഹനം മാരാജനങ്ങളിൽ കിന്ന് സിലിക്കേണ്ടതാണ്. അതു തിച്ചയായും സിലിക്കേണ്ട പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, ഈ ഗ്രന്ഥാവലിക്കും ഇതിന്റെ പ്രസാധകരാക്കം മേഖലകളും മംഗളം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഏതെന്നും ഈ ചെറിയ അവതാരിക്കയെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്.

പ്രഭാതി,
8—3—1940. } വിഭാഗം, സി. എസ്. നായർ.

വിശ്വാസം

പ്രാരംഭിക്കാം.

1. ഇംഗ്രേസം മുൻപും	
2. കേരളത്തിന്റെ റോഗ്യം	10
3. കൈനാധാട്ട്	21
4. തൃശ്വരത്തുന്നും	24
5. മനക്കുവെന്ന സത്യാത്മാവ്	29
6. ഇന്നത്തെ ലോകസമിതി	43
7. അശ്വാസ്ഥിക ജീവിതം	47

മഹാകവി കുട്ടമത്ത്.

മദ്രാവല്ലരി.

[ക്കാംഭാഗം.]

ഇന്നധനപരാമം മുത്തവ്യം.*

(രംമേഴ്സ്റ്റേനാഡേസപ്പമിക്കളിടെ പ്രസംഗം.)

ഇന്നധനം അപരിച്ഛറിനാനാക്കാൻ. അപരിച്ഛറി
നാൻ കേവലം ദന്തപ്പാരത റണ്ടാവാൺപാടില്ല. അതു
കൊണ്ട് ദന്തിൽ അധികം ഭൂതധനപരാമാർ ഉണ്ടാവാൻ
പാടുള്ളതല്ല. സ്വപ്നിയിൽപ്പെട്ട ഏലാ ജീവാത്മാക്കളിലോ
പരിച്ഛറിനാങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതാക്കന്ന. അങ്ങിനെയിരി
ക്കു, സ്വപ്നത്തിലോ ഭ്രമിയിലോ ചാതാശ്വത്തിലോ ജീവാ
ത്മാക്കളിൽ ദന്തിനാങ്ങൾവും ഇന്നധനപരാമ അറിവാനം
വിവരിക്കുവാനം ശക്തി ഉണ്ടാക്കാതെയല്ല. കാരണം,
പരിച്ഛറിനാവസ്ഥവിനും ഒപരിച്ഛറിനാവസ്ഥവക്കാശുള്ള
ജണാനം എങ്ങിനെ ഉണ്ടാവാൻ കഴിയും? പരിപിതമായ
മനസ്സിനു അപരിമിതമായ മനസ്സിനെ അളക്കേണ്ടനാ
ശക്തി ഇല്ല. തത്ത്വങ്കാണ്ട് സ്വപ്നിക്കൊപ്പുട തൈ വസ്തുവിനും
ഇന്നധനമായ്ക്കാം സ്വപ്നിക്കൊപ്പുട സുസാധമല്ല. ചരിമിത
വസ്തു എത്രതന്നു വല്ലതായാലും അപരിമിതവസ്തുക്കുംബാടം
താരത്ര്യപ്പെട്ടതിനോക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അപരിമിതാ പരി
മിതത്തെക്കാം എത്രക്കു അധികം വല്ലതായിരിക്കേണ്ട

* വേദാന്തക്ഷസ്ത്രിയിൽനാണ് തജ്ജന.

താക്കൊണ്ട്, അതുതു് ഈ പ്രജ്ഞിക്ക വിഷയമാകാതിരിക്കു
തക്കവെന്നും അതു ചെറുതോ അല്ലെങ്കിൽ തുന്നുമോ
അതയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് മുമിയിഡിലോ സപ്പർ
തിഡിലോ പാതാളത്തിലോ ഉള്ള ജീവാത്മാസശൈലിം
ഈശ്വരനെ അഭിപ്രായിച്ചു കേവലം നിസ്താരനായം
ഈശ്വരനിയത്തിത്തനായം അക്കന്ന. ഇപ്രകാരം ജീവാ
ത്മാകൾ താഴെ മനസ്സുക്കാച്ചവംനിനിത്തം അസ്ത്ര
ഗ്രനായം നേർവ്വഴിക്കതിരിയ്ക്കുവാൻ അപ്രാപ്യനായം
അക്കായ മരണത്തിൽനിന്നും അസംഖ്യം ശത്രുക്കളിൽ
നിന്നും മുക്തനാരാക്കുമെന്ന വിച്ചാരിക്കനാപ്രക്ഷം
സർജ്ജക്കവാം സർജ്ജനനാം സപാമിയുടായ ഈശ്വരനാൽ
തന്നെ അവർ സന്മാധ്യത്തിലേക്കു നൽകുമ്പുട്ടനാം.
'അവരുടെ മാറ്റുംബീ ഇശ്വരൻ്തുവന്നായാകന്ന. അവരും
രഘു' എന്നിള്ള ബോധത്തിലാണ് ഉർത്തുശുഖിത്താനത്തെ
പ്രതിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ ഇശ്വരമത്തെ
അറിയുന്നതെങ്കിരുന്നയാണോ? നാം ഇപ്പോൾ ഉറഞ്ഞതുപൂ
കാരം ജീവനാക്കതിനെ ഗ്രഹിപ്പാൻ ചാംതായ ശക്തി
യും ഇപ്പു. എന്നാൽ ശ്രദ്ധാസ്ഥാപനപ്രാപ്തനായ ഇപ്പു
ശ്വരൻ വേദങ്ങളിലും, ശശ്വത്വയിൽ, കോരാൻ, സൗഖ്യ
ഭാഗം മുതലായ ലോകത്തിലെ പ്രഭാതിക്കാരണങ്ങളിലും
വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും തന്നെ ഒരു ഭാഗത്ത് പ്രസ്തു
മാക്കിട്ടുണ്ട്. വേദങ്ങളുടെയും വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അനു
സരിച്ചുള്ള അനവ്യാസനാനിമിത്തരം ലോകത്തിൽ പല
ധർമ്മങ്ങൾ അട്ടുകൂടിയ മതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീന്നിരി

കുന്ന. ഇത് നിലയിൽ ഇത്രപ്രകാടനസ്വഭാവമുള്ള വരെ
ധാർമ്മികൻ എന്നോ മതസ്ഥൻ എന്നോ പറയുന്ന.

ഇത്രപ്രശ്നതന്നെ തന്റെ സ്വന്തം പരിഭ്രാജക
നായിരിക്കണമെന്നുകൊണ്ടു മനഷ്യർ വോദണം ചെയ്തു
വിക്കരിക്കും പാനീച്ച് തെററിനടക്കകയിം ചെയ്യുന്നോടു
യുംതെന്ന സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇത്രപ്രശ്നം മനഷ്യരേറിം
സ്ത്രീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന. ഈ ശരീരധാരികളും ലോക
ത്തിലേ ഗ്രൗണ്ടക്കുമാർ. അബ്ദുക്കിൽ ധമാനേർമാപദ്ധത്തുംകു
മാർ. അവാൻ ഇത്രപ്രശ്നരേറി വൃക്ഷതസ്വന്തപദ്ധതിക്കുകൊ
ണ്ട അവാര അന്നസരിച്ചാരാധിക്കുന്നതാകയാൽ നാം
ഇത്രപ്രശ്നവൈത്തുക്കാണ്ടു അന്നസരിക്കുകയും അതായി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. ഈ ഗ്രൗണ്ടക്കുമാർ അബ്ദുക്കിൽ
ഉണ്ടുമെന്നും മാത്രമെ വോദണം ശരീരാധി വിവരി
ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇത്രപ്രശ്ന
സന്നിധാനത്തിലുണ്ടായാൽ ഒരു മനഷ്യനെ നാഡിക്കുവാൻ
ഇത്രപ്രശ്നം മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റാക്കം സാധി
ക്കുന്നതല്ല.

ഇത്രപ്രശ്നം മനഷ്യരേറിം ധരിക്കേണ്ടുന്ന അവ
ശ്രൂം തോന്നുന്നോടു നടക്ക അല്ലെമ്മതിന്റെ സാമീച്ച്ചം
ഡിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള നമ്മുടെ സ്ഥിതിയിലേയും
അങ്കുമം ഇരാജാവയന്നു; അബ്ദുക്കിൽ അവതരണംചെ
യുന്ന. അബ്ദുക്കാനാക്കാൻ ഒരു ശരീരധാരനാത്ത അവ
താരമെന്ന പറയുന്നതു്. ഈ ലോകത്തിൽ എത്രകാലം
വരെ അങ്കുമം നുമ്മാടൊപ്പം വസിക്കുന്നുവാ അതുകു

ലംവരയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാഖിരമായ സന്നിധിയാന് ത്വിന്റെയും അവണ്ണിയജ്ഞാനത്വിന്റെയും ശക്തിയുള്ള യഥാത്മമനസ്സുന്നാരായ സജ്ജനക്കുട്ടിട ശത്രുക്കണ്ണിവായ സ്ഥാം അദ്ദേഹം നശിപ്പിക്കുകയും സത്രമാകുന്ന ഉറുപ്പുശ്ചി അസ്ഥിവാരത്തിനേൽക്കു വീണ്ടും ധർമ്മത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ ഭ്രംഗകത്തെ ഉടിച്ചക്കും തന്റെ സ്വന്തം സീമാതീതമായ മഹിമാവിലേയുള്ള രജനാ തിനും്പു തന്റെ ശിശ്യന്മാരിൽ തന്റെ ഇംജപ്പുമാന മായ ശക്തിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അതുമുള്ള അവർ മനസ്സുഭ്രംഗകത്തിന്റെ യഥാത്മത്രയക്കമാർക്ക ശാശ്വക്കാർക്കു ഉപദേശ്യാക്കമാരായിത്തീരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥക്കവാടചിന്ദി ക്രമത്തിൽ തജ്ജഥിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തജ്ജഥിട്ടുള്ള ശിശ്യവർ ത്രിശ്ലിംഗ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഈവിധം അവരും മനസ്സും സമൃദ്ധായത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥക്കവാടരായിത്തോരുന്നു. ഈപ്രകാരം നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശിശ്യപ്രശിഷ്ടകുമത്തിൽ പരമ്പരാ പ്രാണിക്കായിത്തീരുന്നു. കാലപ്പുഴക്കത്താൽ ആ ശക്തി വാളു കൂടി കൂദായിത്തീരുകയും എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും ഉയൻവയതു അഡിക്കുമ്പോൾ പോരാട്ടവാൻ പ്രാണിയില്ലാ തേവരികയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം പിന്നൊല്ലും ഈഗ്രന്ഥം നിന്നും ധർമ്മസ്ഥാപനാത്മം അവതരിക്കുന്നു. ഈ ആശിനെ ഏറ്റുനാം നടന്നകൊണ്ടുതരന്നായിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞപ്പെട്ട വിശയത്തിൽനിന്നും, ഗ്രന്ഥ ഈ പ്രസ്താവനയാകുന്ന എന്ന തെളിവായി, ഇതുപരമനും ഒരു മനസ്സുനു ഇതുപരസന്നിധിയിലേക്കു നയിക്കു

വാൻ സാധിക്കുകയും മറരാക്കിം സാധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങ മരശ്ശുവൻറെ മുക്തിക്കല്ലോവൻ്റെ മാ അ “മരശ്ശുവമ്പണാവബലം”നായ ഇംഗ്രേസ്റ്റെനെന്നു. അതു കൊണ്ട് ഇങ്ങക്കുമാരെ മഹാത്മാകല്ലാണെന്നു തെററിലു രിക്കയ്ക്കു. മഹാത്മാക്കൾ ഉൽക്കുഴുമായരിതിയിൽ വികാ സത്തെ പ്രാപിച്ചു ജീവനാർ മാറുമാകുന്നു. അങ്ങിനെയു ഒരു വർ അന്യമായും അപൂർവ്വമായമാകുന്നു. അന്യമാക്കി അന്യമാരെ വഴികാട്ടുവാൻ എന്നുണ്ടിനെസാധിക്കം? സ്വീച്ചി സ്ഥിതിസംഘാരങ്ങളിട കുന്നതാവു് ഏന്നമാത്രമല്ല ദിക്കാല നിമിത്തങ്ങൾക്കുറിം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹത്തിനുമായ പുണ്ണവസ്തുവായിട്ടാണു് ഇങ്ങ എന്ന പദ്ധതെ വൈദികമു നുണ്ടാക്കിയ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആരുത്തിനാൽ ഇങ്ങവിനെ അന്ന സരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് നാം ഇംഗ്രേസ്റ്റെനെന്നു. അന്ന സരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങ ഇംഗ്രേസ്റ്റെനിന്നും പ്രത്യുമായം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മല്ലവർത്തിയല്ല. പക്കേ മരശ്ശുവൻ മുക്തിനൽക്കപ്പാൻ കയ്യാട്ടുമുറ്റും മരശ്ശുത്ര ടായരിച്ചു ഇംഗ്രേസ്റ്റെ തന്നെയാകുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഇംഗ്രേസ്റ്റെന്തിയെന്നു, മുക്തിനെടുവാൻ ഉൽക്ക സ്നേഹാട്ടങ്കുടിയിരിക്കുന്നവനു ഇങ്ങ അഞ്ചുവന്നുമാകുന്നു എന്ന അരീരാമകൃഷ്ണമിഷ്ടും ഉപദേശിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, അതായതു ഇംഗ്രേസ്റ്റെനുമാത്രം ഒരു മരശ്ശുവനു ഇംഗ്രേസ്റ്റെനുസന്നായിതിലേക്കു നയിക്കുവാൻ സാ

யിക്കകയുള്ള ഉറവക്കം സാധിക്കയില്ല. എന്ന സത്തും അതിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ
ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ അന്വനാമികൾക്കു തങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ്
സന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോവാനായി സമ്പ്രസാധാരണ
യായി ഗ്രാമക്കമ്പനികളാണ്. എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾഡബ്ലിലും
ഭാരതോ ഗ്രാമവുണ്ട്. കമ്പ്യൂണ്ടാർട്ടിലും പ്രാശ്നപുത്രിവന്ന
ഭാരതോ അംഗവും ഉപദേശ ഗ്രാമത്തിനു പാതയാക്കു
നുകാണുന്നവാൽ ശിശ്രൂനിലോ ശിശ്രൂഷിലോ ഉപദേശം
അധികം നല്കുന്നും ഫലിപ്പിക്കുവാനായി തക്കതായി
മതസംബന്ധം കൂടുതലും കുറവും കുറച്ചും സാധാരണായാണ്
ഇംഗ്ലീഷ് അനുത്തരങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവും അദ്ദേഹം രഹ
സ്രമായി ശിശ്രൂനാ ശിശ്രൂഷാ, ഉപദേശിക്കുന്നു. ഉപദേശ
ശാഖാങ്കി ശിശ്രൂനായിത്തീന് ആ അംഗങ്ങളാട്ട് കാലം
മുഖ്യം കഴകിയോ കളിച്ചോ രഹിതമുഖിവര്ത്തനയിൽ
ഒഴും എല്ലാഭിനാജിലും രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും ചെവക
നേരവും ഒരു ഏകാന്തസ്ഥാവത്രുവവച്ച് ഏകാഗ്രഭക്തി
യോടുകൂടി അതിനെ തന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് കൂട്ടുന്നുടെ
ഉച്ചരിക്ഷവാൻ അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ശിശ്രൂഷ
ഉച്ചരണസംബന്ധം വല്ലിപ്പിക്കുന്നോടും ഇംഗ്ലീഷ് സന്നാർഹി
യിലേക്കു അധികമായികും അട്ടാര്ഥത്തുവരുവനു വേഗത്തിൽ
ഉള്ളിഷ്ടകാര്യവസ്തു അവന്നാണുകുറയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ
കമ്പ്യൂണ്ടാർട്ടിലും ഇംഗ്രാമക്കമ്പനിയിൽ മിക്കവും

എഡറിനടക്കമും തജപള്ളിട ശൈഖനാർച്ച തജപള്ളിടയണ രെയുള്ള ബുദ്ധമാനാ നശിപ്പിക്കകയും വെള്ളേവാരം മുഖ്യപ്രസംഗ മഹാരാജ ചതാരത്തെ ലോകരംഗത്തിലേക്ക് പ്രഭവശിപ്പിക്കേണ്ട കാലംവരുന്നു.

ഈ യുക്തിവാദകാലത്തു നാഥരികത്പരമായ എല്ലാ ജനസമുദായരാജിലും ഉള്ള യുക്തികൾവന്നാക്കുന്ന മതവിശ്വാസം കുറവതുകൊണ്ടാരുവനാിലുണ്ടുണ്ടെന്നു. അതുമുലം തജപള്ളിട അല്ലെന്നുമാറ്റി സപ്തഭാവം നശിക്കുകയും വിഷയാസക്തി വല്പിക്കുകയും മലിനാശംത്തിൽ ഒഴുകിഞ്ചിത്തുപോകയും ചെയ്യുകയാൽ ഇത് ഗ്രാമക്കമ്മാരിൽ മിച്ചപേരുകയും അതുമരക്കാശംതിക്കുള്ളപുറാറി അതുക്കുപിക്കേണ്ടും അവർ അതുംബിത്തുവിക്കേണ്ട മുദ്രാവസ്തു, തതിന്റെ അതുകുമ സാന്ദര്ഭത്തിൽ എതിരുന്നുനിൽക്കുവാൻ ശേഷിയില്ലാതെ അതു ബലവർഹിന്നമാരാണ് അവക്കും മറ്റുള്ളതുവരെ രക്ഷിപ്പാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും എത്തുംബാതിരി ഉണ്ടായാണുക്കം തുരന്താവിജ്ഞിനിന്നിട്ടുള്ള അവർ മറ്റുള്ളതുവരെ സഹായ അതിനുകൊള്ളുത്തതാതെ അതു നിസ്സാരംഘാരം മലിനമാ തമാണ്. ഇങ്ങിനെ പ്രതിനിധിമാരു ചുമ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ, മതസംബന്ധികളായ സർവ്വവിശ്വാസങ്ങളും വിട്ടുകളിയവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കേണ്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലേ വിദ്യാജ്ഞന്തതിയോട് അവിശ്വാസവും ക്ഷതിയില്ലാതയും എന്നാണ്ടുമല്ലെ, നിലീച്ചപ്രമതവുംകൂടി വളരുവനാിട്ടുള്ളതു്. മുധവിശ്വാസങ്ങളുള്ളതെ ഒരു ഭാണ്ഡ അംഗങ്ങൾ അവർ കയ്യതുന്നതായ മ.തതിന്റെ എത്തുയും

നിസ്സാരമായ വിഹ്വാതത്തിലും നശിപ്പിച്ചുകളിയ്ക്കാൻ
ഒരു കുട്ടി തെള്ളാറാവുന്നു. എത്രവേഗത്തിൽ അതിനെ
നശിപ്പിക്കുന്നവോ അതു അധികം അതു ജനത്തിക്ക
നമ്മെന്നാണ്. അവരുടെവിവാദം. ഇന്നും ചിത്രങ്ങൾ
തുവില്ലാത്രാസത്തിന്റെ പ്രവേശന ത്തിന്നശേഷം ഹിന്ദു
മതത്തിന്റെ തൽക്കാലാധിതിക്കുറിച്ച് അരുംകൾപെട്ട
ണായി. പണ്ഡിതമാന്യരായ ഹിന്ദുകൾ അവരുടെ
മതസംബന്ധങ്ങളായ ഏല്ലാമാതിരി കമ്മജ്ജൈഫേയം അ
സ്ഥാപിച്ചുപോസ്തുലും ഉണ്ണായതാണെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ
തുടങ്ങി. ഇവരെയാനുഭൂക്താതെ ഒരു മതം ഉണ്ണാവാൻ
അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ പലമാഡിക്കാണ് ബുദ്ധമാണ്,
ആജം, ആത്മസമാജം മുതലായ മതപരിഷ്കാരസംഘര്ഷം
ഉണ്ടായതും. ക്രിഡംബരപുരുഷിന്മാർക്ക് വിദ്യാരംഗത്തെമീ
തെരുത്തു ശ്രദ്ധിപ്പാണ്, നശിപ്പിപ്പോക്കി എങ്കിലും അവരി
ൽ അല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസിക്കാറിൽ എതാണ്ടു മുഴുവൻ
ഉപയോഗം ആ ക്രിഡംബരപുരുഷിന്മാർക്കുന്നു താങ്കിനി
ൽക്കുന്നു. മുത്തക്കുന്നുത്തന്ത്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴിലും വലിയഭക്തി
കാണിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിലും ചില വിദ്യാരംഗ പരമ്പരാത്മാ ഇങ്ങനീ
നെയാണ്. “നമ്മുടെ മുത്തക്കുന്നുത്തന്ത്രം സന്തുഖ്യാജീവി
ദമാദമായാൽത്തന്നു എന്തേണ്ട് ദോഷം? നൃക്ക അവ
ആരംഭിപ്പിലും. പാശ്ച ഉപദേശങ്ങൾമാത്രം വേണും ഇന്നു
ഉപദേശങ്ങൾ ഇന്നശ്രദ്ധാസന്നിധി യിൽക്കിന്നു നേരെ ഭേദക്കി
വരികയാണ്. ശാരൂക്കാണ്ട് ഇന്നശ്രദ്ധാരണ്റെ അട്ടക്കലേഡ്യുക
നമ്മുടെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആ ഉപദേശം സ്വംക്ഷിപ്പിക്കിയു

ണ്ട്”, അങ്ങിനെയുള്ള പുരുഷന്മാരിൽ ഭർത്താവന്നുവു കൂടുതലെന്ന ഭക്തിവിശ്വാസം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവക ഗ്രാമാന്മാരുടെ ഫോറായുകളെ അവരുടുകൾ സ്ഥാപിച്ചവാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞതാവരെ ശക്തമാരാക്കുന്നതു കൊണ്ട് ആ ഉപദേശ്യാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്കൃഷ്ടമായ നമ്പന്മാലിക്കവാൻ ആ ഭക്തിവിശ്വാസ അഭ്യന്തരെന്ന അവരെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങനെയുള്ള വർ വളരെ പുരുഷമാകുന്നു. അവർ (ശിശ്യനാർ) ആര്യടക്കിശിൽ ഇരിക്കുവാൻപോകുന്നവോ അ ഗ്രാമവിന്റെ ബാഹ്യാന്തരഗ്രാമികൾ ഉണ്ടായിരിക്കു എത്താത്തെന്ന് ഇക്കാലത്തെ ജനസാമാന്യംഅഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. ഇവയെ മിക്കവാറും ഗ്രാമന്മാരിൽ കാണാത്തതു കൊണ്ട് യാതൊന്നെമതവും ക്രിഡാത്തതെന്ന ജനങ്ങൾ കാല യാഹനംചെയ്യുന്നു. ഇംഗ്രേസരാധായന ചെയ്യുന്നതിനു പകരം തങ്ങളുടെനെന്നയും അഭ്യുന്നും അവർ പൂജചെയ്യുന്നു. “ഈ ലോകവും ഇ ജീവിതവും മാത്രമെ ആക്പ്രാടെയുള്ളിൽ. ഈ ജീവിതകാലത്തിന്റെശേഷം യാതൊരു നിലനിൽക്കും ഈഡി. നാം ചെയ്യുന്നതിനു ഇംഗ്രേസരാട്ട് നമ്മുക്കു യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്രവും ഇല്ല. നാം നമ്മുക്കു കഴിയുന്നതു കടിക്കുകയും തിന്നുകയും വിനോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. മറ്റൊള്ളിവരിൽനിന്ന് നമ്മുക്കു ദയ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ നാം അവരോടും ദയകാണിക്കുന്നും. നമ്മുക്കുണ്ടാശമായ വും ജനസമുദായത്തിനു സിലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ദൈവം ജനസമുദായംതെന്ന. ഇത്രിങ്ഗേരാചരാല്പാത്ത

ങ്ങ ഇംഗ്രേസിൽനിന്ന് നമക്കൊന്നും സിലിക്കനില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളിട്ടും അദ്ദേഹാധ ഇംഗ്രേസിൽനിന്നും വിശ്വാസം കേവലം അസംഖ്യമുണ്ട് എലിയ അസ്ഥാവിശ്വാസവുമാത്രം. നമക്ക അവയെന്നും അവയ്യുംമായിപ്പും” ഇങ്ങിനെയാണ് മതത്തെക്കറിച്ചും ഇംഗ്രേസിൽനിന്നും അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാജാതിമതങ്ങൾ കും വേണ്ടി ലോകനാട്ടം രാമകൃഷ്ണനായി അവതരിക്കേണ്ടതിനും ഇംഗ്രേസിൽനിന്ന് വാദപരമല്ലെങ്കാരം കാലം അദ്ദേഹത്തെക്കു മഹതെ അവയ്യേപ്പുട്ടു്. എന്തൊന്നും സ്ത്രീകരിക്കണമെന്നും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും എന്നറിയാതെ സഹായത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോട് ശാശ്വതായി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസംഖ്യം ശിശുക്കളുടെ അപേക്ഷയെ അവഗണിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനും കഴിഞ്ഞില്ല.

പരിഭ്രാംകന്,

ശങ്കരകുമാർ.

2. കേരളത്തിന്റെ ഭാര്യാം*

അവിപരമ്പരാമക്കുതുമെന്ന പ്രവ്യാതമായ ഒക്കൾ ഉം ചരിത്രപ്രാധാന്യംകൊണ്ട് ഭാരതത്തിന്റെ മറ്റൊരു അള്ളിൽവെച്ചു കെട്ട് താഴ്യയുള്ളതല്ല. പുരാണത്തിഹാസങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ പുരാതനമാധാരത്വത്തെ പുക്കുറ്റുക

* വൈകം സത്യാഗ്രഹക്കാലത്തു് ഏഴ് തരിപ്പുട്ടു്.

തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തത്പര്യത്വവിഷയത്തിൽ കേരളം മുന്തുക്കൂട്ടു ചൊരുവേ തുരസ്യമാനംവഹിക്കുന്നു. അഭദ്രപ്രത വില്ലയുടെ ആചാരത്തുനായ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമിയുടെ ജന്മദിവസത്തായ കേരളം അല്ലോത്തുമന്ത്രിലെവന്നേപാലെ ലൈറ്റകിക ധർമ്മാഖ്ലിഥം മാറ്റ്‌ഡ്രീഡിയായിത്തീന്തിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ അല്ലോത്തുമചിന്തകമാരായ തത്പര്യങ്ങാണി കഴിടേയും മഹാപ്രാവശ്യാലികളായ സിലവനായടേയും ഗണനയിൽ കനിഷ്ഠികാധിപ്പിതനായ ആ വാന്നുസ്വാമിക ഭിടെ അവതാരം നന്നാക്കാണ്ടുതന്നെ കേരളയാത്രിയന്നും മാനുംമായിത്തീന്തിരിട്ടുണ്ട്.

അല്ലോത്തുമവില്ലയുടെ സാരസ്ത്രസ്വാഖായ ഉപനിഷത്തുകൾ, ബ്രഹ്മസൃതം, ഭഗവദ്ഗീത എന്നീ പ്രസ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള ശങ്കരാഖ്യാഖ്യാം അഭദ്രപ്രത വില്ലാഖ്യിയെ സുതരംമാക്കിത്തീർണ്ണനാ മഹാ നൈക്കളായും കുന്നു.

വരണ്യചിമഹിപ്പിയുടെ മകളായ “പറയിപെറ്റ പന്തിരകളുടെ”ത്തിലെ മഹാമാർ വണ്ണിഭേദം പുഞ്ചാഖാഭി വണ്ണിഭേദംപോലെ കേവലം ബാഹ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഗ്രന്ഥാരത്തുനിന്നു നിലന്ത്രകമാലുന്നും കാണിച്ചു നാിക്കുന്നു. കേവലം കമ്മംവിഭാഗംകാണ്ടുന്നായ ആതി ഭേദം വ്യക്തികളിടെ ഉത്തരവാദിപ്പാഖാലെ ഉരച്ചുനോ ക്ഷേമത്തിനുള്ള നികുദ്ധാവലമാലുന്നു”പറയിപെറ്റ പന്തിരകളുടെകാണ്ട പണ്ണേഡ വെള്ളിപ്പുട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മണ്ണശ്രദ്ധനായ ആദ്ദോഹണവരിത്തന്നും കാ

ഴിം, പറയുന്നായപോക്കനാൽ തപഃപ്രഭാവത്താലും ജ്ഞാനവെവണിജ്ഞാനത്താലും എല്ലാവക്ഷിം ഒരുപോലെ അതുരാല്ലു രായിരുന്നു..

“ജാത്യാപിഹശ്രഹകസ്ത്രത്യിനിഹിതമനഃ
കമ്മംവാഗിദ്വിയാത്മ-

പ്രാണോവിശ്വാസ്ത്വനിതനത്ര വിശ്വമനാ -

സ്ത്രപ്ലഭാദ്വിപ്രഭവത്തും” എന്നതുംമാണി

എ ദാഹവതോന്നമനായ മേൽപ്പുത്തുചു ഭട്ടിരിയും,

“ശ്രവച്ച മൊരവനിസുരവരനമിവഗോക്കരാ -
ശ്രാക്കളിം ഗോക്കളിംഭേദമില്ലെന്നും!

“ജാതിനാമാഭികർഷകാല്ലാത്രണനാണ്” എന്നാം ഗാനംചെയ്തു
രുഡ്യരാഹാത്രം മഹത്പത്തിന്റെ മുലം ഇനമല്ലെന്നാം
കമ്മമാണെന്നാം അല്ലാതെമരഹരിന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതു?.

രിവൻ, വിജ്ഞാ, ഗണപതി, സ്ത്രീ, അവതാര
ഘടകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഉന്നതമദ്ദേശവന്മാക്ഷിം, ഭൂർ, ഭേദക്കു
ളി, സപ്തമാത്രകൾ മുതലായ ദേവിമാക്ഷിം, ചൈരവൻ,
ക്ഷുദ്ധിപ്പണ്ണൻ, തൊട്ട താമസമുത്തികരംക്കപ്പോലും, ത്രി
വമണം തുടങ്ങി പറയുവരെ ഏതുകൂലത്തേന്നാലും
അതോടു കൂടുതുവംശാതെ യദേശ്വരം വിഹരിക്കപ്പോൾ
ഭേദങ്ങളും തുടം കേരളം അന്നവദിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

‘യേയമാമാം പ്രപഭുന്നേ താം സ്ത്രീമെമ്പവ ഭജാല്ലുഹം’ എ
നാ സമ്പ്രതോമുഖമായ ഭഗവദ്പ്രചന്ദന അടിസ്ഥാനമാ
ക്കി അധികാരിഭേദങ്ങൾ അന്നസരിച്ചു് അനന്വധി ഭേദവ
ക്കുളി പരിപ്പാവിച്ചുപോയ്ക്കാതിരിക്കുന്നു കൈ

ഇത്തിനാളും അംഗദപ്രതിവഭാന്തപ്രസക്തി ദന്തമാത്രമാണ്.

ഇച്ചംഖരം, ചെറുകുന്ന, തിരുവരാട്ട്‌കാവു്, തിരുവഞ്ചാട്ട്, തൃത്യവായുർ, തുല്യിവപ്പേരുർ, അതരാട്ടുപ്പഴി, വൈക്കം, തിരുവനന്തപുരം തൃടങ്ങിയ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിലെ മഹോത്സവകാലങ്ങളിൽ രോമമഹാശ്വരാക്കന്നവിധിം മംഗളിലോപജ്ഞങ്ങളാട്ടാട്ടാപ്പും അതാളു ശൈവത്താഡളം ആരാട്ടിനം മറുമായി പുരണ്ഠരക്ഷാളു എഴുന്നാളു തന്റെ കൊണ്ട് പണ്ടുപണ്ണേ നടപ്പുള്ള സർവ്വജാതിമതങ്ങളം എക്കിക്കരണസ്ഥാനമാണ് കേരളമാതാവു ഇന്നും ചെയ്തിച്ചോരുന്നതു്.

ആല്ലുംതമിക്കബോധവിനെ സഹായിക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങൾ പ്രസ്തുത വിഷയങ്ങളെല്ലക്കാം ഇന്ത്യിയം അധികം നിത്രുപിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും, മനസ്സുനിൽക്കിനു മനസ്സുനിൽ ‘തീണ്ടലും അയിത്തവു്’ ഉണ്ടാവുക എന്ന ഇം അമർഥം കേരളത്തിനു പണ്ണേ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതുകുന്ന പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ ‘നിമാജ്ഞതീണ്ഡാ കിരണ്ണശപ്പിവാക്കം, എന്ന രീതിയിൽ എത്ത് ആവാരവും നിസ്സംഗനാഡി ആത്മാവിനു ബാധകമണ്ണുനു മഹാമാതരം മനസ്സുമാധാനം കൊണ്ഡാ പ്രളിതപ്രശ്നക്തികൊണ്ടാം? ഇം അനാചാരം കേരളത്തിനു ക്രൈസ്തവമായോ സഹനീഷ്മായോ വന്നാംനാവുകിലും, സാധാരണാപ്രതി തിക്ക വിത്രഭമായ ‘ഇം തീണ്ടലും അയിത്തവു്’ എന്ന അസുഖങ്ങളു ഇപ്പോഴേതു പരിപ്പുക്കളോക്കത്തിൽവെച്ചു ഒരു മനസ്സുസ്ഥിതാം മരിറാത്തസമ്പ

ഭായത്തിലേയ്ക്കു ഫുട്ടെങ്കണിയുമ്പോൾ, അതുകൂടി എററു
നിന്ന് കണ്ണ ആ മനസ്സുമുദ്ദായത്തിനെ വെബന്നുപുട്ടതി
തൃട്ടശ്ചിയത്രും ഖനം ഖനാലെയും കൗമ്പ്ലി.

ഹിന്തു ഒരു ഹിന്തുവിനെ തീണ്ടി അതുംലമാക്കുക
എന്നതു സർച്ചുമാവലംബവമായ ഹിന്തുമതത്തിനതനെ
കളിക്കുന്നഭാക്ഷിവൈക്കുന്നതാക്കുന്ന.

‘വിദ്യാവിന്യസനവനേ’ ഗ്രാവമണം ഗവിഹസ്തിനി
ഗ്രനിവൈഹശ്രദ്ധാക്രമവ പണ്ഡിതാസ്സുമഞ്ചലിനു’
ഈ വിശം പാണ്ഡിതുത്തിനീറ പരമോത്സമാനത്തിൽ
വിഹരിക്കുന്ന ഹിന്തുഥം പക്ഷിമുഗാദികരംക്കം, രൂക്ഷ
ലതാദികരംക്കംപോലും ഇംഗ്രേസ് ലാൻഡത്തിനുള്ളിട്ടുണ്ടായി,
സ്ഥലവും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ബാലംശുംലമാക്കി
രിക്കുയാണ്. ഉല്ലുവലബ്ലുംനായ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ മര
ആരുക്കിപ്പാക്കി അട്ടത്രുചെന്ന അഭ്യന്തരധനമാനംകൊടുത്തു.
മഹാഡായമ്പിള്ളുനായിതന യധിക്കുരും ഒരു പട്ടിയേപ്പോ
ജു തങ്ങാക്കാപ്പും വിമാനരത്തിൽ എറററി സപ്രദ്ധത്തിൽ
കയററിവിട്ടു. ഇംഗ്രേസ് സർത്തപ്പത്തിനീറയും സാംഘരാഭന്തു
തതിാന്നിയും ആരുംഡാഡു ഉർജ്ജാനംചവയുന്ന പുരാതന
തിഹാസക്രമകൾ അസംബ്രൂം ഉണ്ണായിട്ടും സ്ഥാനായികമാ
യ അബാമതപ്രവും അസപാതത്രുവും നിലാനിത്രുന്ന അയി
തതം തീണ്ടം തൃടശ്ചിയ ആചാരങ്ങളെ അംഗസ്തിക്കു
യും ആരുംകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അത്രുതമായിട്ടിള്ളുതു്.
ഹിന്തുകൾ അവരിൽക്കുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തെ ഇംഗ്രേസ്
അഡ്മിനിഷ്ട്രേഷണാക്കി അകററിനിത്രിയത്തിനീറ ഫല

മായിട്ടാണ് മിറ്റുസമുദായത്തിൽനിന്ന് അനവധിജനങ്ങൾ അനുമതങ്ങളിലേക്കെ ഒഴുകിപ്പോക്കവാൻ അങ്ങിനെ ആ സമുദായത്തിന്റെ ശക്തി മേൽക്കേശവും ക്ഷയിച്ചുവരാൻ സംഗതിയായിട്ടിരുത്തു്.

കേരളിന്തിനു ഒരു കൂളക്കമായിട്ടിരുത്തു ഇന്ത്യ അധിനിതാവാരത്തെ അകററിക്കുത്തരു ഇന്ത്യ നാട്ടിന്റെ നല്ല പേരിനെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയാണ് ഉണ്ടായ് ക്ഷതി പ്രവേശാവകാശം സിലിക്കന്നതിനും സത്രാഗ്രഹം ആരംഭിച്ചിട്ടിരുത്തു്.

സത്രാഗ്രഹമനുത്തതിനു ശരിയായ ഒരു പ്രത്യും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാവേണ്ടാനുണ്ടില്ല. ശാരു അനുത്തോളം ശ്രദ്ധാർത്ഥരും തരമാകനും, എത്തുകൊണ്ടനാൽ ആ ത്വാദ്വ (ഈശ്വരൻ) സാക്ഷാത്ത് സത്രമാകനും. ആ സത്ര തന്ത ആത്മയിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഒരു വിനന്ദിക്കപ്പോലും തന്ത്രവീഴ്വരാതെ ഉച്ചയാസ്യമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി തന്റെ ധർമ്മാന്തരത്തിവരുന്നതു്. കേവലം ഫോറിബാധ ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളിലും ഗ്രഹങ്ങളിലും പ്രകാശിച്ചുനിക്കുന്നതു് ആ സത്രത്തെത്തന്നെ അവലുംവിച്ചുപാക്കാനും അഡി ഉണ്ടാക്കുന്ന ധർമ്മം തൃത്യമായി നടന്നവരുന്നതു് ആ സത്രത്തെ വിഞ്ചാഴിഞ്ചിട്ടു്. ഇത്താണും അനവധിയിലും മംഞ്ഞം ലോകത്തിന്റെ നിലനില്ലിനാവേണ്ടി ആ സത്ര ത്വിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. വരാചരം ആശൈനവിലും

രൂട്ടത്തോളം ധന്മാദപംക്കും അസംഖ്യം വൃഥ്രാസ്ത
കാണപ്പെടാവുന്നതാണ്.

മറുഭൂ ജന്മയർഷാശല്ലക്കാരം മന്ദ്രക്കതിനിമി
തും മനശ്ചയംശാശിക്കാണ് ആ സ്ഥാത്തിൽ പ്രവർത്തി
ക്കാവാൻ അധികം അധികാരവും, അവകാശവും ഉണ്ട്.
പത്ര, പക്ഷി മുതലായ ജന്മക്കാരക്ക് കാലങ്ങുമന്തിൽ ഇന്ന
പരിവർത്തനം മാറ്റ്മായി വന്നമെരേണ്ടനു പ്രാപ്യസ്ഥാ
നവും മനശ്ചയമുണ്ടാക്കാതെ. ആവക ജന്മയമ്പാശല്ലപ്പോൾ
ഥം റൂപവന്മപ്പെട്ടതിവേങ്കണ്ണനു ശക്തിയെ മനശ്ചയ
മംജാളിൽ ഇരുപ്പാണ് (സത്യം) അനവദിച്ചകൊടുത്താരി
ക്കാണ്. പണ്ടിള്ള ആശികളിടെ ആഗ്രഹമജാളിൽ, ആനകളം,
സിംഹങ്ങളം, ഉത്തര കളം, ഗ്രാമപ്രാണികളം മാത്രം തീരം
മരന്മകാണ്ട കൈവല്യം മരതകിൽ ദയാജിച്ചിരുന്നുവെന്നു
പുരാണങ്ങലും പറയുന്നത് എത്രയും വാസ്തവാണ്. അതു
അതോളം പരമോത്തുംജാളിശാഖാണ് മനശ്ചയമുണ്ടാക്കാം. അ
താനു മനശ്ചയമുണ്ടാം ആ സ്വരൂത്തിൽ ശരിയായി പ്രവ
ത്തിക്കൊക്കാലാണ്. ഭോക്ത്വത്തിൽ പന്ത്യാനുസ്ഥലിനിമി
തും സുഖിക്കാവും, മുഹമ്മദല്ലകളായ പത്രക്കളിടെ ശാഖി
വുലിയും, ആരോഗ്യവും, ക്ഷേമവും സംഖ്യമുണ്ടാളിൽ ആലു
ഞ്ചു സമ്പത്തു പ്രേമവും ശക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതു്.

ധന്മാദിനു വിപരീതമായ അധികംപ്രാപ്യത്തിയി
ൽ ഫലം വിപരീതമായില്ലാതെ വരുന്നാൽില്ലോ. കാണത്ത
കാലജാരക്കിടക്കിൽ ഭാരതത്തിൽ ഭാരിത്രശോകം,
ജനക്ഷാം, രോഗം മുതലായി കാണപ്പെട്ടുനു ആപദ്രം

യുടെ കാമനോ. അധികം അദ്ദേഹം വല്ലിക്കുകക്കൊണ്ടാണെന്നു ഇന്നത്തെ ഭീമ്പത്രികളായ മഹാമാരക്ക് സ്ഥാപിച്ചും അറിവും താങ്കൾ.

അധികം അദ്ദേഹം തജ്ജിച്ചയിൽ ഇന്നേദിനും കഴുന്നി അട്ടഞ്ഞരും പോകുന്നതു സാധാരണയാണ്. ഇപ്പോൾ കാണ്വന്നും, കാരിയും പോലെ ധർമ്മാധിക്കുളെ തിരിച്ചു വിവാഹിക്കുളെ സാമർപ്പിക്കുന്നതും പോകുന്നു. ആ സദ്ധിനിലാണു ധർമ്മാധിക്കുളെ വേർത്തിരിച്ചുകാണിച്ചതെ വാൻ ആദിത്യനേപ്പോലെ ലോകം നിന്തുപ്പുകാശമായ ആ സത്രത്തെ ആത്മഹിക്കുന്നതു. ഇതാണു സത്രത്രം.

ഈ സത്രത്രം അപ്പെടുകിൽ ധർമ്മവും സമരം യുദ്ധായാഗങ്ങളിലും ഭാരതത്രാംഗികിൽ നടന്നിട്ടാണ്. ആ കാലാദ്ദീബന്ധം ഉന്നശ്ശേഷ തപസ്സക്കിനി മിത്തം ദിവ്യതങ്ങാഖലാശിക്ഷകരാകയാൽ ധർമ്മസമരങ്ങ ഇന്ത്യ ദിവ്യാനൂപങ്ങയോഗം എടുക്കുന്നതിവന്നു. ദ്രാപരജു തതിനില്ലെങ്കിലും അന്തിമമല്ലത്തിൽ കേരളവപാണ്ഡിതരുടെ ധർമ്മസമരങ്ങതാടക്കുടി ആ ദിവ്യാനൂപങ്ങയോഗം അവസാനിച്ചു. അനൂപങ്ങയോഗം തന്നെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നു കാണിക്കുവാനും ഓവിയിൽനില്ക്കുന്ന കലിയുഗത്തിൽ കേവലം നിരായുധമായിട്ടാണു ഇന്ത്യ ധർമ്മരം നടത്തേണ്ടതു ഒന്നു സൗഖ്യപ്പിക്കുവാനും ആക്രമിക്കുന്ന അവസാന ആ കാലത്തെ അവതാരപ്പെട്ടുന്നതു ശ്രീകൃഷ്ണിന്റെ വാനും ആയുധത്താടാതെ പാത്മസാരത്രമും വഹിച്ചിരിക്കുന്നതും. കേതനായ ഭീഷ്മങ്ങരു പെരുങ്ങുപോരുക്കുപാഠം താങ്കളും

எனக்கு ஒரு பேர்கள் தங்கும் எடுத்துவிடவாகிலும் அ
ஷாரிக்களிவனிலும்.

பினிடி ஹட யஞ்சமரம் (ஸதுருமல) பறம்
காலனிக்காய் ஸ்ரீ வூலங் நடனத்தியது கேவலம் நிரா
யயமாயிடும் ஏன் ஈப்புளிமாள்ளே?

வெள்ளவியு ஸ்ரூவம் வற்றுவும் தபஸ்ஸு ஶீலிப்பு
ந் வத்துஷ்டயாக் திருத்தஜோவுலம் களிகாளக்கவோ
வும் செறுத்த கலியுரமங்காசுச்சி யந்தவொயாலுள்ள
வாந் வேதங்களும் ஜெலை அடியமானமாகவி கேவலம் வாத
புதிவாஸமரகொள்ளும் ஹட ஸதுருமத்திற் அது
மாற்றுப்பாமிகரி திருத்தங்களையும்.

குளிழுதலாய் மஹாபுத்திரமாணம் அதியயஸ்புரம்
ஹஸ்தை கேவலம் யமேநாபனேஶவிழ்தும் ஹட ஸது
ரமாத்திற்குடியின்கொயான்.

‘அதுல்புரதமிக்கயந்வும், வெறக்கிக்கயந்வும் ரஷ்டம்
ஏகதிரிச்சுபனேஶப்புந் காலாஸ்புதம் கை மஹாபுத
ஷந் அங்காக்கை’ ஹட நிதியிலாளோ’ உமலெழுதிய
வட்டஜெலைப்புந் நந்த மங்குலிலாவுன்று. ஏனால்
ஹஸ்தை மங்குஸ்தாயம் ஜிவிச்சுவங்கா ஹட காலம்
ஹட ரஷ்ட யந்தஜெலை வோக்குதித் புகாஸேப்புந்றுட
ஷெத்து ரஷ்டமம் மஹாபுத்திரமாணத் ஸதுருமத்து
திற்குடியின்ஸோ.

அதுல்புரமிகம் (மதம்) ஸ்ரீராமதுஜீவிவேகாந
ம்’ ஏன் யாதையாத்திருத்துடி புறுக்கமாயி

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ഉള്ളജ്ഞ സപ്ലമായി പടന്ന് പിടിക്കവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ലെറകിക്കയൻ്ത്രം, കുച്ചി, കൈത്തൊഴിൽ, കുച്ച വടം ഇവയുടെ സമ്മത ഔച്ചാരംഡം, വൃഥാപാരബാഹ്യലും കൊണ്ട് മിത്മായ ചിലവുകൊണ്ടം അനുസാരം തിൽ നിന്തോന്നാതസ്ഥിതിവരാതെ വേണ്ടതിന്റെയും വഷ്ടിക്കുന്ന ധനസമുദ്ദിയും അന്യപരമ്പരയാനടന്നവന്ന അനാചാര ഔഴിടെ ബഹിപ്പുരണവും സദാചാരങ്ങളിടെ പുരസ്കാരവും പരസ്യരം സഹമാദരപ്രേമലുകടനവും, ഇങ്ങിനെ ഒന്ന് ഔഴിടെ ദേശങ്കൾക്കുമന്തിന്റെക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളിലും സൗന്ദര്യക്കും വിവരിക്കേണമെന്നാലും.

ഇങ്ങിനെ രാഘീകരാത്തും സമ്പന്നാധികളിലും ബലവും ഗൈമന്ത്രവും ഉറപ്പിച്ചു മാംസളങ്ങളാക്കിവെക്കു വാനും അങ്ങിനെ ആര്യരാഗസംബന്ധസമുദ്ദരായ ഭാരതീയരിൽ ആരുള്ളുത്തമിക്കേതേഴ്സ്സിനെ പുന്നാധികം പ്രകാശമാനമാക്കിവെക്കവാനും, ഭാരതമാതാവിന്റെ വദനാർവ്വി ഓതിവാൻറും വിശാലമായനിടിലഭിലെ കൗതുർബ്ബിയിലകു, നിനിവായും സുഗന്ധയോരണിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ സത്യരംഗത്തം മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽനിന്നും ഇന്ന് പ്രത്യുഖമായി പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ.

സമ്പ്രദായകവനിമിത്തം സദാ സന്തപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാത്മജിയുടെ ആളുക്കയെണിലെ സത്യ രഹവിജയം സുപ്രസിദ്ധവുമാണെല്ലാ. ഭാരതത്തിലെ മനസ്സുമുണ്ടാക്കുന്ന ഭാരതമാതാവിന്റെ ഏകോദരജാതമാ

വാൻ ദൈവാൻ ചങ്കം എടക്കേണ്ടിവന്നരാകില്ലോ അയാഗിക്കേണ്ടിവന്നില്ലോ.

പിന്നീട് ഈ ധർമ്മസമരം (സത്യലുഹം) പരമ കാരണികനായ ശ്രീ ഷ്വലൻ നടത്തിയതു കേവലം നിരാ യുധമായിട്ടാണ് എന്ന സ്വപ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ.

വേണ്ടംവിധിയാ മുഹമ്മദ്രഥ്രവും തപസ്സം ശീലവിപ്പാ നീ വച്ചായുള്ള ദിപ്പുക്കത്തോബുലം കണികാണ്ണക്കപ്പോ ഭം ചെത്തുന്നതു കലിയുഗമന്നുശ്രൂഷി ധർമ്മബോധം ഉണ്ടാവാൻ വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി കേവലം വാദ പ്രതിവാദസമരക്കാണ്ടാണ് ഈ സത്യലുഹത്തിൽ ആ മാത്രസ്വാമികരം ദിഗ്ഭാരം നേടിയതു.

ക്രിസ്തമതലായ മഹാപുത്രജീവനാഡം ആയുധസ്ത്രം മുല്ലാതെ കേവലം ധനമാപദ്ധതിയാണോ ചെയ്യുന്നതും മുന്തിരം സത്യ ഗ്രഹമായ്ക്കിയിൽക്കൂടിനേന്നുണ്ടായാണ്.

‘ആല്ലുാത്മികയർഹവും, ലൈറ്റകികയർഹവും റണ്ടാം വക്തിവിച്ചുപാലേണ്ടിപ്പാൻ കാലാന്തസ്തം ഒരു മഹാപുത്ര ജീവൻ അവതരിക്കുക’ ഈ റിതിയിലാണോ ‘ഒമലെഴുതിയ മട്ടങ്ങളിലെല്ലാം നമ്മകൾ മറ്റൊരുവിലാവുന്നതു്’. എന്നാൽ ഇന്നേന്നതെ മനസ്സുശ്നഭാരം ജീവിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലം ഈ റണ്ട് ധർമ്മങ്ങളിലും ലോകത്തിൽ പ്രകാശിപ്പാൻനുട അനുയതു റണ്ടുതരം മഹാപുത്രജീവനാഡുടെ സത്യലുഹത്തിൽക്കൂടിയാണോ.

ആല്ലുാത്മികം (മതം) ശ്രീരാമകൃഷ്ണവിവേകാനന്ദം എന്ന യഗളാവതാരത്തിൽക്കൂടി പ്രത്യക്ഷമായി

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ഉച്ചങ്ങൾപലമായി പടന്മം പിടിക്കവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ലെത്തകികയമ്പുറം, മുഖി, കൈത്തൊഴിൽ, കൂദാശ വടം ഇവയുടെ സർവ്വത ഘട്ടവാദവും, വ്യാപാരവാദവും കൊണ്ട് മിതമായ ചിലവുകൊണ്ട് ജനസാമാന്യത്തിൽ നിന്തോന്നതസ്ഥിതിവരാതെ വേണ്ടതിന്ന് വളരുന്നും വംശിക്കുന്ന ധനസമൂലിയും അന്യപരമ്പരയാനടന്നവന്ന ആനാവാട അഴിക്കെട ബഹിപ്പിളന്നവും സദാചാരങ്ങളിടെ ഘടന്നുണ്ടാവും പരസ്യം സദ്ധാരണപ്രേമപ്രകടനവും, ഇങ്ങിനെ ജന അഴിക്കെട ദോശക്ഷമതയിന്നതകുന്ന പല കാര്യങ്ങളിലും നേന്ന പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടെന്നാലും.

ഇങ്ങിനെ രാഷ്ട്രീയക്കാർത്തും സർവ്വനാധികാരി വും ബുദ്ധവും ഗൈമന്ത്രവും ഉറപ്പിച്ച മാംസക്ഷാക്കിവൈക്കുവാനും അങ്ങിനെ ആര്യരാഗസന്ധ്യക്കുലുരായ ഭാരതീയരിൽ ആള്ളുത്തമിക്കതേജസ്സിനെ പൂർണ്ണധികം പ്രകാശമാനമാക്കിവൈക്കവാനും, ഭാരതമാതാവിന്റെ വദനാർഹി ദാതി'വാൻറും വിശാലമായനിടിലഭ്യതിലെ കസ്ത്രീ'തിലുക്കുന്നിന്നായും സുഗന്ധധ്യാരണിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ സത്യരൂപത്വം മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽനിന്നും ഇന്നു പ്രത്യേകമായി പ്രകാശിച്ചിരിക്കുവാനെല്ലാ.

സർവ്വത്വാനക്കവനിമിത്തം സദാ സന്ത പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാത്മജിയുടെ ആളുക്കയെനിലെ സത്യ ഗ്രഹിച്ചയം സുപ്രസിദ്ധവുമാണെല്ലാ. ഭാരതത്തിലെ മഹാശ്രദ്ധാഭ്യർത്ഥന ഭാരതമാതാവിന്റെ ഏകോദ്ധരജ്ഞാതമാ

യ ദേരക്കിട്ടുംവമാക്കിട്ടാണ്" ഇപ്പോൾ ആ മഹാപുത്രജീവൻ കാണുന്നതു്. അതു കിട്ടുംവാങ്ങിലെ ഇന്നത്തെ ദേഹത്വി യാവസ്ഥ മഹാത്മജിക്ക തുലാം ഭസ്മരഹമായിവന്നിരിക്കും. ഒരുദിക്കിൽ സ്വപ്നം അനുഭവിക്കുന്ന വീണാവി നോദ്ധൂശനകിൽ മറ്റൊരുഭാഗം നരകച്ചിംബം അനുഭവിക്കും ആത്മനാദമാണു്. ദരിം കണ്ണയല്ലവന്നുാദികളുടെക്കാണ്ടിക്കുള്ള ആധിപത്യംമുമ്പിൽ മര്ഗരാരിം ഉടനുണിപ്പോലെ മില്ലാതെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന ബീഡിത്തുവേഷം ദൈ ദേഹത്തു പൂ കാവിൽക്കുടിവയന്നു മരിപ്പാതമെക്കിൽ, മര്ക്കുമീനിയിൽക്കുടി പൊടിപ്പടലം അടിച്ചുകയറുന്ന കൊട്ടക്കാറാണു് മരഭേ ശത്രിൽ. ദരിം കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന പണ്ടത്താടക്കുടി പരലോകത്തെക്കു കടന്നപോകവാൻ തുടർത്തിരക്കും. മരറാറി ദം മരണസമരത്തുകുടി ഒരുന്നും ആരഹാരം കിട്ടാതെത്തു കൊണ്ടിള്ള വഴിക്കും ഹാ! കുഴും മുത്തവിധം സഖരാഭാപ്പേരുമുണ്ടുണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്ന കിട്ടുംവെച്ചിട്ടാണിമിന്നും നീരുന്ത രഘോകത്തിൽപ്പോടു മഹാത്മജിയുടെ എഞ്ചന്നും ദബിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മഹാത്മജിയുടെ എഞ്ചപ്പെട്ടിപ്പിന്നും പ്രഥമാണ മുഴു സത്യത്രം സർവ്വതാന്തരമുണ്ടായി മുഴുപ്പരന്നും അനന്തരമഹമാണുന്ന നീസ്സുംശയം. വിശ്രസിക്കേണ്ണിയിരിക്കുന്നു.

നീലപത്രകോമല്ലതകൊണ്ടു എത്തയും സുവസ്തുമുണ്ടായ ശ്രീ പാലാഴിയിലെ അഗാധതയും, ആ ക്രതയും, മദ്ധകാന്തിശീതലമായ ശ്രീ കൈലാസത്തിന്നും സൈമന്തുവും ശ്രദ്ധലുകാശവും, വിടന്ന് പൊന്തതാമരകു അധിജ്ഞാ

നഭായ സത്രപ്പക്കത്തിന്റെ സൗഖ്യവും സൗക്രാന്ത്യവും മഹാത്മജിയുടെ സത്രഗ്രഹമല്ലത്തിൽ സ്വപ്നസ്ഥി ശ്വമായി പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നതു.

ബുദ്ധൻ്റെ പരിഗ്രാമഭാവം, ശ്രീ രജരാഹാത്മക എ സത്രപ്രകാശകമായ ജനങ്ങവിഭാസം, ക്രിസ്തുവിണ്ടെ സഹനശക്തി, മുഹമ്മദിണ്ടെ ആത്മബന്ധമന്ത്രം ഫുനിങ്ക് നേരുളിച്ച ട്രിംഗിൾഷ്ട്രൈവല്ലൂം ധർമ്മവുവസ്ഥമെങ്കു കത്തന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഭാരതക്കുംബുഗ്രഹസ്ഥനായ മഹാത്മജിയുടെ സത്രഗ്രഹമല്ലത്തിന്റെ തീരുപ്പതിജ്ഞ.

ആരിയുപ്പുതൻ, തന്റെ ദിവ്യപാദകമലസ്ത്രം കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഭാർത്തീവകേഷത്തെ വന്നകുടി പരിപാവ നാപ്പട്ടത്തിനിരിക്കുന്നു. ഇതാണോ ഒക്കരളുത്തിന്റെഭാഗം.

‘ത്രിശോകി ഗ്രഹസ്ഥാവിശ്വാ! നമ്മെന്തു.’

3. ഒരു നായാട്.*

ദേശവാസിക്കുന്ന ദാനാനിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ കൂടി നിബിധ്യമായ ആവനം ആകാശപ്രോബലേ പ്രശ്നം നേരുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രക്ഷുണ്ണമായിരുന്നു. മിന്നൽപിണ്ട ചോലെ ചേരുവാരയണിത്തെ വാദംവീശ്വൽ ഏങ്കിലും ആകാശിച്ചു. ഇടിമഴക്കാപോലെ തടവില്ലുതെ വെടികളിടെ

* എഴുതിവരുന്ന “സുഭംനൻ” എന്ന ആദ്യായികയിൽനിന്നും

ഡെപ്പോ മാറ്റാലിക്കാണ്ട് ഫേഡാരിഫോലെ കുറവുകൾ
എങ്ങം വീണാക്കാണ്ടിയന്നു. കന്തം, ഗദ, മുസലം, പട്ടിരു
മതലായ അത്യധികാരിയുടെ പ്രധാനവും മറയ്ക്കുന്നടന്നകൊ
ണ്ടിയന്നു. ഭൂപ്രമുഗാഡാലൈ റററിലിയന്നു തെടിപ്പിടിക്കുന്ന
നായാട്ടുകാൽക്കുടെ അപ്പ് വിളിക്കുളാക്കാപ്പും ചുരച്ചുടക്കക്കാ
ണിക്കുന്ന നായാട്ടനായ്ക്കുടെ എല്ലം ശബ്ദം എങ്ങം
കുറഞ്ഞമാറായി. ദേഹകിത്താഖായ വന്നുമുഗാഡാലും പ്രാ
ണാർക്കിയുടും വേണ്ടി അഭ്യന്തരാന്തരത്തെ തിരഞ്ഞെടു അജ്ഞമി
ങ്ങം ചാന്തത്തുടങ്കാം. തങ്ങളൈ ലക്ഷ്യാദാക്കിവരുന്ന
കുറഞ്ഞങ്ങളൈ കടന്നച്ചാട്ടവാൻനുക്കു ഗതിവേഗമുണ്ടാക്കു
ലും കുതിച്ചുപായുന്ന മാൻകുട്ടങ്ങൾ പഴതില്ലാതെ നാലു
പാട്ടനിന്നും വരുന്ന അത്യധികരണമെന്തെങ്കിലും അന്തക്കന്തെ
രിംഗേതനും ശരണപ്രാപിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഉരുളൻപാരക
ഡോലെലു ഉരുളിക്കാം പായുന്ന കുറൻപുന്നാക്കികളിം കട്ടി
കളിം കുറഞ്ഞങ്ങളുടെ കുത്തമുന്നാക്കുളാച്ച സ്വാഗതംപറഞ്ഞു,
ഇവയ്ക്കുകണ്ണാത്രപറഞ്ഞുണ്ടുമെന്നു തുടങ്ങി. ശത്രുവായക്കിയന്നു
നാം കുമ്പാപ്പുട്ടവാൻ മാനനകളിൽ കെട്ടുപുകളും പന്നി
കളിൽ ദംപ്പിഞ്ഞായും ഇംഗ്രേസിനാൽ നിക്ഷിപ്പിക്കാം
അത്യധികാരിക്കാം മുടിക്കുള്ളിലും ഭീഷണിപ്പാരുംകാരണത്തിൽ
യു സമർപ്പിക്കാം അത്യധികാരിയിൽനാണ് മുഖ്യമുകളും എല്ലാക്കൊണ്ടിരുന്നു
മുജ്ജിന്നപന്നാക്കിരും അത്യധികാരിയിൽ അത്യധികാരിയിൽ
പോലെ, നായാട്ടുകാൽക്കുടെ അത്യധികാരിയിൽ അത്യധികാരിയിൽ
കാട്ടിക്കാം തുടങ്ങിയ കാട്ടുമുഗാഡാലു എല്ലാം കുടംകുടമായി
സ്വാതന്ത്രമില്ലാതെ അജ്ഞന്മം ഇങ്ങനും വാടിത്തുടങ്കാം. ഭന്നാ

അടെ അരുട്ടാവുംവാഷ്ണവർ, നായ്ക്കുടെ പോക്കവിളിക
റി, മുഗങ്ങളുടെ അത്രനാഭങ്ങൾ ഇവയാൽ നിരന്തരം
മുവരിതമായിരുന്ന അതു വന്നാൽനീക്കുന്നതിൽ ഓട്ടന കുതി
രകളുടെയും ചാട്ടന മുഗങ്ങളുടെയും കൂളവട്ടികൾക്കുണ്ട്
കിളന്റെപാഞ്ചന പൊടിപ്പടലങ്ങൾ തിങ്കിവിജ്ഞിക്രൂ
ടി. ഉചകരമായ ഇതു സംരംഭം ഗ്രഹകളിൽ വിശ്രമിച്ചിരു
ന്ന വ്യാപ്തിക്കുള്ളേപോലും കിടലംവിറപ്പിച്ചു. ശാപായുധ
നാരാധ മനികളുടെ ശാന്തങ്ങളായ എന്തുണ്ടിൽനിന്നും
ആധാരാശി ഏനാവണ്ണം അതു വ്യാപ്തിക്കും റിനിഗമ്പര
ങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്തേക്കണ്ടചാട്ടവാൻ തുടങ്ങി. ശാസ്ത്രലഘു
ടെ പ്രക്ഷോഭനാത്തിൽ അതു വീരദിനമായെടുവിന്റും പരാ
ക്രമവും പതിനടങ്കു വല്ലിച്ചു. കറിനമായി വെടിവെച്ചും
ഞന്നുകൾംഎഴുപ്പും മുസലംകൊണ്ടിരും കന്തംകൊണ്ടു കു
ന്തിയും വാദകൊണ്ടു വെട്ടിയും ഇങ്ങിനെ വിവിധങ്ങളായ
ശത്രുധാരാളിപ്പയോഗിച്ചു, അതു ശാസ്ത്രലഘുലും ഭയക്കരമായി
നടന്നതുടങ്ങി. ചെന്നുജുംകളിലും ചുമന്നരേവകളിലുംനിരഞ്ഞ
മണ്ണപ്പുരവതാനിവിരിച്ചു ചെടുതിണ്ണുകൾപോലെ ഇട
ക്കിടെ ശാസ്ത്രലഘവങ്ങളും കാണാധാരായി. ഇന്ന് ദിംബകമാ
യ വിപ്പുവത്തിനിടയിൽ അതു വന്നതിന്റെ ഒരോരോര
സ്ഥിരത്തിനും ഒരു പിണ്ഡകിടാവിനെ രണ്ടുകൈകുളിലും
താങ്ങിയെട്ടത്തുകൊണ്ടും രകവലം നിരാധാരയായ ഒരു
സുഖി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടും റാടിക്കിതച്ചു അതാവരുന്നു.
ശിവ! ശിവ! മനസ്സുജാതിയോട് പകവിട്ടുവാനോ എന്ന
തോന്നംവണ്ണം അസുംകൊണ്ടു മറിയേററിയുന്ന ഒരു വവി

യ പുലി ഇര സ്രീഡയയും ക്ഷതിനേന്തിം പിടിക്കുട്ടവാൻ
പിന്നാലെ വായും പിളിന് അതാ ദാടിവരികയാണ്. കഴു
മേ! ജാതിക്കജാതി പകവീട്ടുന്ന സന്റ്യാഹം ജാതിസ്വഭാ
വമകിലും, ഏതു ജാതിയിലും അപരാധം ചെയ്യാത്ത
വരിലാനോ ശിക്ഷവേണ്ടതു! നമക്കം തിനക്കം സർവ്വത്തി
നം സാക്ഷിയായ ഇന്ധപ്രാൻ ഇതുകാണുന്നില്ലെന്നാ?
ബാധനു സ്രീഡയപിന്നാലെ ആ പുലി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു
ഇനി ഒരു തുളിലിൽ ആ അഖാലയും ഭാമനക്കട്ടിയും പ
ലിയിട വായിൽചെട്ടം. അതാ ഇടിമുഴക്കംപോലെ ഒരു
വെടിചെംട്ടുനു. വെടിചെംട്ടും, പുലി വെടിയേറുമാറി
തെരുവീഴിലും ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിംതു. ഭൂടിയൊച്ചു
കേട്ട ഗൃഹമോഹിച്ച ആ സ്രീഡയ ബാലാനോടൊപ്പം നിലം
പതിച്ച. “ഇന്ധപ്രാരംഖ്യതു.”

കട്ടമത്ത്

4. മുദ്രയെത്തുചൂത്ത ക്ഷേത്രം.

“തന്മാര്ജ്ജാക്ഷരാളിപേവിതയലളിതപദന്മാ-
സായത്താളിപ്പേരില-
പ്പുംമണ്ണാനീക്കാൽചെയ്യും, കുതുകമാടകിളി-
പ്പാട്ടപാടിച്ചുചും,
വിഞ്ചമച്ചിത്തനോലാളിപ്പും കലാപതിതു-
ഞ്ചെത്തുചൂത്ത പ്പുനന്നം
ഡന്മാത്തദ്രോകാളുചിതമിഹമലയാ-
ക്കുത്തിയവഷ്ടിച്ചിട്ടെ”.

എഴുന്നൂള്ള എന്നാൽ എഴുത്തു പറിപ്പിക്കുന്ന
അതു എന്നത്മാക്കും. എഴുത്തുപറിപ്പിക്കുക എന്നതിൽ
ജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കിത്തരിക്കു എന്നാശംഗതിയും ഉംപ്പുട
നാതാണു് അന്നാവും ജ്ഞാനവും മനഷ്യനു ഒഴിച്ചുകൂടാതെ
വയാകും. അന്നാം ദേഹബലവുത്തീയും ജ്ഞാനം മനോഭാവ
ലഭുത്തീയും ഉണ്ടാക്കും. ദേഹബലംമാത്രമല്ലെങ്കിൽ മനഷ്യക്കു
മനോഭാവലുള്ളിൽ വരുന്ന അടിമകളായിരിപ്പാനെ സാധിക്കു
കയ്ക്കില്ല. അന്തുകൊണ്ടു മനോഭാവലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ജ്ഞാനാം
അന്തുവാദം അപേക്ഷാനീക്യമാണു് ജ്ഞാനം സിലിങ്കേ
ണ്ടതു് വില്ലാല്ലാശംകാജാണാനും പരഭ്യേണ്ടതുമാല്ലോ.
ജ്ഞാനപാതാക്കണ്ണരായവരിൽ തുണ്ണുത്തഴുന്നൂള്ള കൈ
പ്രധാനമായാണു വഹിക്കുന്നണ്ണെന്നു സംശയമില്ല.

വിജ്ഞാനമനം, ജ്ഞാനമനം ജ്ഞാനം റജാകു
വിധമുണ്ടെന്ന പ്രാചീനക്കാരായ ആ വാത്രമാണുവരുത്തുന്നു,
വിജ്ഞാനമനാതു ലെറകീക്കാനുള്ളിൽനിന്നുണ്ടാകു
ന്ന ഭോധമാണു ധർമ്മാജ്ഞേയും അധ്യാത്മാജ്ഞേയും, സത്യ
തേയും, അസ്ത്രാജ്ഞേയും നമ്മേയും തിരുഞ്ഞെയും വേർ
തിരിച്ചു അറിയുന്നതിനാം ഭംഗാർഥാജ്ഞാളു പരിപ്രശ്നിച്ചു
സന്മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി സമ്പരിക്കുവാനം അതുമലും സത്യതു
ഹിതപ്രഭമായ കൈ ജീവിതപബലതി ക്രമാപ്പേച്ചതുവാനം
മനഷ്യനു മനോഭാവമുണ്ടാക്കിത്തീക്കിനാതു വിജ്ഞാനമാ
ണു്. ജ്ഞാനമനാതു ഇംഗ്രേസിന്റെന്നതു അപേക്ഷിച്ചു
കൈ പ്രഭ്രൂക്കു സംജ്ഞയാകും. വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു
സംസ്കൃതിച്ചു സമ്പ്രകാശകമായ രാന്തർപ്പിച്ചിരുന്ന ഉണ്ടാ

കിന്തിക്കുതു ജനങ്ങമാണ്. മനസ്യജനതിന്റെ പരമ
മായ ഉദ്ദേശം ചരാചരനായ സർവ്വത്തിന്റെയും മുല്ലത്ര
നായ ഖൗഢപരമൈക്കണ്ട് ആനന്ദം ശാന്തിവിക്കകയാകുന്നു.
ആനന്ദത്തിൽ മൃഥകിയിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ വേണ്ടമെങ്കിൽ
വോകകാനുംജാളിൽ ഹരണിപ്രവൃത്തിപ്പാണും എല്ലാജീവിക
ഓയം ക്രടിച്ചേത്തിരിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യത്തെ പ്രകാശി
പ്പിക്കുവാണും, തന്മുഖം വിശ്വപ്രേമത്തെ പ്രവരിപ്പിപ്പാണും
ജാഗ്രഹണം പ്രയാസമില്ല. അപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ
കമ്മ്യോഗിയാണു്. അവൻ്തുനു കേതനം, ജനങ്ങിയും.

ജനങ്ങവിജന്താനങ്ങളെ പറിപ്പിക്കുന്നതു ഭാഷാ
എന്നതു വഴിക്കാണു്. എത്രയോ ശതാബ്ദിജീവികൾ മുമ്പ്
ഭാരതത്തെ മിക്കിൽ മുവരണ്ടും പ്രതിപാദിജ്ഞപ്പെട്ടു സംസ്കാരം
തന്മുഖയിലാകുന്നു. വേദങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുകൾ, ദർശന
ങ്ങൾ, ശാസ്ത്രങ്ങൾ, പുംബാജിങ്ങൾ എന്നീവിൽ ജനങ്ങവി
ജന്തുരാജാളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുരാതനഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്.
വേദങ്ങളിൽ എത്രാണു ഭാഗവും, ഉപനിഷത്തുകളിൽ, ദർശനങ്ങളിൽ
ജന്തുരാജാപ്രാപ്താദക്ഷമായുള്ളവയും, ജനങ്ങാശ
തന്ത്ര ചീത്യും വേദങ്ങളിൽ ശേഷംഭാഗവും അവാഗിപ്പിക്കു
ഉയ്യ ശാസ്ത്രങ്ങൾ മിക്കതും വിജന്താനപ്രതിപാദകങ്ങളും
വരയുമാകുന്നു. ജനങ്ങവിജന്താനങ്ങളെ ക്രടിക്കലന്തി നി
മ്മക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുരാണങ്ങളാകുന്നു. സർവ്വം, അ
തിസർവ്വം, വംശം, മന്ത്രങ്ങൾ, വംശാന്വരിതം മുണ്ഡിനെ
അബുസംഗതികളെ മന്ത്രത്തി ധർമ്മാധിക്കാഡിക്കു
ളായി കാലങ്ങശാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ചു കമാചാരം

അംഗവഴി മനസ്സും ധർമ്മത്വവോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കണ്ണ കു എന്ന കൃത്യം പുരാണങ്ങളാൽ നിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാമായണം, ഭാരതം, എന്നീ ഇതിഹാസങ്ങളാലും ഏതു കൃത്യം തന്നൊയാണ് നിർപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഭാഷയുടെ സാമാന്യമായ അവവോധമണ്ഡായാൽ പുരാണങ്ങളും, ഇതിഹാസങ്ങളും വായിച്ചുശേഖിക്കാം.

ഭാരതത്രഭിരിയിൽ സംസ്കൃതദാഷ്ട ഒക്കാലവരുത്തു സാമിത്യ സാമ്രാജ്യം വഹിച്ചിരുന്ന ക്രമേണ ഏതു ഭാഷ ദാഷ പ്രാഥമായീതാണ്. ദേശീയദാഷകൾ പ്രചരം വാരകളും യൂറീൻ. ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ഹിന്ദി, ബൈബാളി, കണ്ണാടകൾ, തെലുജു, തമിഴ് മുതലായ ദേശീയദാഷകൾ അംതാതു ദേശങ്ങൾ മുഖിയിപ്പാർവ്വതിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി സംസ്കൃതദാഷയിലും വിവിധഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതിനിരിഞ്ഞ ഭാഷകളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങളും വല്ലിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ആതു പരിഭ്രാഷ്ടകൾവഴി അംതാതു ദേശീയ ഭാഷകളും സംഖ്യയപ്പെട്ട ജൂനങ്ങൾക്കു വിജ്ഞാനവും അതാനവും ഉണ്ടായിത്തീരവാൻ സഹായവും ആയീതാണ്.

ദ്രാവിഡഭാഷാക്കഡ്യൂബ്യത്തിൽപ്പെട്ട മദ്യാസ്താംശ കിലും രാമായണഭാരതാഭി സംസ്കൃതകൃതികൾ പാലത്തും വിവർത്തനന്തരപ്രതിലും അനുകരണന്തരപ്രതിലും സംകുമിച്ചു. രാമചരിതം, കണ്ണറ്റരാമായണം, അബ്രാതമരാമായണം, ഭാരതം മുതലായ ഭാഷാകൃതികൾ ഭാഷയുടെ അമൃദ്രാശ്വിംശം നാഞ്ചരംതന്നൊയാണ് അവയിൽ എഴിത്തുടാണ്ടു രാമായണം മുതലായ കിളിപ്പാട്ടകൾ പ്രത്രേകിച്ചും പ്രകൃഷ്ടങ്ങൾ

ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവച്ചരിത്രഭാഗം പരിത്രാന്വേഷിക്കുന്നയവക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിശാരിതയുടെ വിമർശനകാആളും സാഹിത്യക്കലാരായവക്ഷം വിച്ഛകാട്ടത്തിരിക്കുന്നു. ശങ്കരാചാര്യൻഡൈവൽപ്പുജ്ഞപാദങ്ങളിൽ അവന്നാരം കേരളത്തെ ഒരുപാലത്തു പരിപാവനമാക്കിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരങ്ങാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ നാം വിസ്മിച്ചു. ആ വിസ്മയിൽ ഇട ഫലമായി കേരളത്തിലെ അല്പുത്തമഖമവിൽ അന്യകാരംവന്നാകുടിയ അവസരത്തിൽ തന്റെ മാതൃദ്ധോതിവക്ഷം! അല്പുത്തമപലതിയിൽ ഒരു ബിച്ചങ്കാഴ്ചയിട്ടിരുത്തുന്നു. അല്പുത്തമരാമായണം, ഭംഗം, ഭ്രഹ്മാണ്ഡവരണം, ചിന്താരംഗം, ഹരിനാമകീത്തനം, എന്നീ ഉത്കൂഴ്ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഉള്ളാക്കിത്തിന്ത്തു എന്ന സംഗതി വിസ്മിക്കുത്തക്കുത്തലും.

പരമജ്ഞത്താനിയും, പരമക്കത്താ, യോഗീപ്രേരണം, മലയാളമുലതറവാട്ടിലെ അതികാരണവസ്ഥാനംവ മിച്ചു ആ ദിവ്യപ്രത്യഞ്ചനമായ, ആ ആചാര്യന്റെ സ്മരണനിലനിന്ത്തണിക്കാരം നമക്കില്ലോ? അവന്നാരപ്രത്യഞ്ചനമാരായവർ എഴുപ്പാഴം ആസാല്പുന്മാരായവരാണ്. ഇവും എഴുപ്പാഴം ആവന്നാരപ്രത്യഞ്ചനാം ആരാല്പുന്മാനന്നാം നിസ്സംശയം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നുണ്ട്.

കൂടുതൽ.

5. മനശ്ചാർത്തസ്ത്രാത്മാവ്. *

[രാമകൃഷ്ണാനന്ദസപാമികളിടെ ഒരു പ്രസംഗം.]

മനശ്ചാർത്തസ്ത്രാത്മവാദാക്കന്ന എന്നാൽ
മനശ്ചാർത്ത മാത്രമല്ല ഭ്രജോകവാസികളാൽ സത്ത്വജീവജാഹ
ഞ്ചാട്ടുയും ദയപോഴാലും ഇം അശാന്തസ്ത്രാവാദം ബാധിച്ചി
രിക്കക്കാണ് അവൻ അതിന്റും ലാഘവം, വിശദ്ധം ഉള്ള
വനാകയാൽ, അവനു ജീവന്യാരണംവെച്ചുവാൻ നന്നറി
വിയപ്പേണ്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതാണ് അവൻറെ അശാന്തത
യുള്ള സംഗതി. ഏതായാലും യമാവിധി നിങ്ങൾ, പരി
ശ്രാധനചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ ഇം അസപാസ്ത്രത്തിനുള്ള
ഗരിക്കായ കാരണം ലാഘവം, വിശദ്ധം അല്ലെന്നുഡിക്കു
വാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. താൻ അസംഖ്യം ആത്മാല്ലുണ്ട്
ഈ ഉള്ളിട്ടു രോദം ആത്മാനും അവൻ വിഹാരിക്കുന്നു. പ
ക്ഷേമ ആയതു കേവലം സങ്കല്പ മാത്രമാക്കുന്നു. യമാത്മ
നതിൽ അവൻ തുള്ളുന്നും അപരിമിതനാം ആശാം. അതാണ്
അവൻറെ യമാത്മസപാതാവം. എന്നാലും തനിക്കു
ക്കുമ്പിണാം വേണാം, പാനവേണാം എന്നമാത്രമല്ല ഇംലോ
കമായിതരിന്ന് സർവ്വസാധനങ്ങളും തനിക്കു ശൃംഗരക്ഷിയു
എന്ന അവർ സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഇം ലോക
തെരു അനാമനംചെരുയുന്നതു്. സാധാരണാധാരി അനാം
എന്ന പദ്ധതിനു കക്ഷിപ്പുരണത്തിനുള്ള പദാർധം എന്നതുമാക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ താനുന്ന വിശദ്ധു ഇതു

മാത്രമല്ല. അവൻ അവൻറെ ക്രീഡകൾക്ക് ഭക്ഷണം വണ്ണം. അവൻറെ നാവിനം ഭക്ഷണംവേണം. എന്നാലും പോരാ അവൻ വസിക്കുന്ന ശരീരത്തിലെ ഒള്ളാളാളിയ അംഗങ്ങൾ ഭക്ഷണം വണ്ണം.

അതുകൊണ്ട് വിശദ്ധൈ എന്നവെച്ചാൽ ഭക്ഷണ തിന്റെ അവയ്യുക്കത എത്തുസാധനത്തിന്റെയും അവയ്യുക്കത എന്നതുമാകുന്നു. ഒരു മനസ്സുന്ന മുപ്പത്തിനും കോടി അവയ്യും ഉണ്ടുന്ന കണക്കാക്കിയിടിക്കുന്നു. അഞ്ചു കമ്മ്രൂട്ടിയങ്ങളിൽ അഞ്ചു ഇത്താനേന്നറ്റിയവും മനസ്സും കൂടി മനസ്സും പതിനുന്നാനും ഇതുവരുത്തി ഉണ്ട്. ഈ പതിനുന്നാനും ഇതുവരുത്തി ദാരോനിനും മുഖ്യനാസ്യ താവക്കാരിൽ ഉണ്ട്. അതായതു സഹ്യമുള്ളി, അസഹ്യമുള്ളി, മനതാ സന്ദരാഷ്ട്രി അവസരാജാളിയിൽ തോന്നുന്ന ഭാവമുള്ളിപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഭാത്യാർക്കാളുകൂടിയും സ്വന്തം ഭവനത്തെത്തുന്ന നിങ്ങൾ വെളക്കുന്ന നിങ്ങളെ ജാധ്യംബാധിച്ചി രിക്കന്നും വല്ലഭിക്കിലും പോക്കവാനോ, വല്ലതും ആവു തിക്കവാനോ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾപ്പുടനില്ല നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ വെളം അവലംബിക്കുന്നു. സദന്താഷ്ട്രിയും ഗ്രൂപ്പാർഡ് സർവ്വവന്നു വെച്ചും മനോഹരമായിക്കാണുന്ന ക്രീഡതന്നു ഭാവമുള്ളിപ്പോൾ അംഗത്വസ്ഥുക്കാളുടെതന്നു വെളപ്പുടെ നേരക്കുന്ന നിങ്ങളെ ജാധ്യം അവരും വെള്ളിത്തുക്കു അംഗത്വക്കാളുടെ നേരാണു നുണ്ണിനേയും നോക്കാൻ ഇപ്പോൾപ്പുടനില്ല. വേണ്ട മെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുന്ന് പ്രശ്നകച്ചയഷ്ടമാരായി വിചാ

രിക്കാൻ. സഹായപ്പെട്ടുവരുമ്പാലെയല്ല. അസഹായന്ന്, ഇധന്ത്വദശന്, അക്കന്നില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ നേതൃത്വിയഗ്രഹമരണമുായ അതശക്തി ഏഴ്ചുക.

വാരാണസിയെ കാണണണ്ടതിനു നിങ്ങൾ വടക്കോട്ടുവരാക്കവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. രാമേഷപരം കാണാവാൻ തോക്കോട്ടുവോക്കും മുന്ന് അതുവിക്കുന്നു. വിശ്വഷമായ ചിത്രങ്ങളെല്ല കാണണണ്ടതിനു ചിത്രഗാലയിലേക്ക് പോക്കവാനും വിചാരിക്കുന്നു. ശാമുഖ്യത്വമുായ ചെടിക്ക് ഒരു കാണാവാൻ തോട്ടതിലേക്കും പോകുന്ന ഏതുസാധനങ്ങളെല്ല നിങ്ങൾക്കു കാണണ്ണും ഏന്നുനോക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കണക്കാക്കവാൻപോലും കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുന്നാസപ്രാവണങ്ങൾക്കാണ്ട ഗ്രനിക്കപ്പെട്ട പതിനേന്നും ഇത്രിയങ്ങളും മുപ്പുഞ്ചിമുന്നകോടി അല്ലെങ്കിൽ അസം വൃം അതശക്തി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇവിടെ കോടി മുന്ന് പറം അസംവൃം എന്നത്മതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് അതശക്തില്ലോം അതുവളരുവര വിശദ്ധുകളാക്കുന്നു. അവരെ എല്ലാം അക്ക് തുളിപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയും? വല്ല മനസ്സും കഴിയുമോ? നിങ്ങൾ സാന്ത്വനഭേദമനായ ഒരു വർത്തിയുടെ അടുക്കാലെയ്ക്കു പോകുന്നവൈക്കിൽക്കൂടി അവിശദ്ധു സാധിക്കുമോ ദരിക്കലും ഇല്ല. ഇന്ന് അസാംവൃം വിശദ്ധുകളെ ശമിപ്പിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെടമനവിൽ ഒരു ഭോജനപാതയെന്നവെപ്പുണ്ട്. ഇന്ന് ഭോജനപാതമാണ് ആസ്ഥാനം ചുരുന്നു പെട്ടവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ദേശവാസ ഇംഗ്ലീഷ് നബാതീയാദിക്കണ്ണ തുല്യപരാ
ക്രമങ്ങൾ വിളിപ്പിത്തത്വാർ അതിയിനിന്ന് ഭോജ്യപദാ
ത്തം ഒരു പുകാരം നമ്മട സഖ്യക്ക് ചോദിപ്പിളിപ്പുവാൻ തെവ
നം, കറിവിളിപ്പുവാൻ കിററായെരി, പാതസംവിളിപ്പു
വാൻ വേരായംപുനം ഉണ്ടാക്കണമോ? അതുപുകാരംത
നീ ദൈവത്തിന്റെമുഖേനായുള്ള സഖ്യയിൽ പ്രശ്നണസാ
ധനങ്ങൾ വിളിപ്പിത്തത്വാദി അദ്ദേഹത്തിന്ന് അനുകൂല
ക്രിയാംശുണ്ണം. നല്ലസാധനങ്ങൾ നമ്മക്ക് വിളിപ്പിത്തത്വാ
ആര്യക്കാരെ ദേവന്മാരെന്നും, ചീതരസാധനങ്ങൾ നമ്മക്ക്
വിളിപ്പിത്തത്വാ ആര്യക്കാരെ. നാക്ഷസമാരെന്നും പറയു
നു. മധ്യത്തുനാട്കാടി വിശ്വഫുകളെ ശൈനംചെയ്യുവാൻ
മധ്യത്തുനാട്കാടി ടാതുങ്ങൾ ഉച്ചത്തുപോലെ നമ്മക്ക്
ഭേദഭത്തല്ലാം വിളിപ്പിത്തവാൻ മധ്യത്തിനുനാട്കാടി
ദേവന്മായംവോനും. അവർ സദാ നമ്മട ആശക്കളെ മു
ഖിപ്പുടഞ്ഞിക്കാണ്ടിത്തന്നീയിരിക്കുണ്ട്. നമ്മട ദേഹതു
മുഖഗാഹരണങ്ങളായും ശ്രവണങ്ങളിയുഗമാഹരണങ്ങളായും,
ജീവഹപ്രദിയന്ത്രാഹരണങ്ങളായും, ചുരക്കിപ്പിറയുകയുണ്ട്.
കിൽ നമ്മട മുസ്ലിംരാജകളും ഇതു പ്രാഥേയിൽവെ
ച്ചു തുപ്പിഞ്ഞടയാണ്. നമ്മട തുപ്പിക്കു വിഷയിലൊഴി
വല്ലിയ തെ ക്രഷ്ണപാതാതും ഇരുലോകംതന്നു ഏസ്ലാമും
ഈ അതിനെ വിളിപ്പുവാൻ തെ സമത്പ്രവൃംതാണ്.

ഈ ലോകത്തെ നമ്മുള്ളും നാം അപറ്റു
നാം ചാലുംയാണെങ്കിൽ, നമ്മട വിചാരപദ്ധതി ഇങ്ങി

നെ ശാക്ക്. “നാം നമ്മുടെ ജീവന്തോട്ടുടർന്നിട്ടി ഇനി ഒക്കയിലും ദഹനതോട്ടുടർന്നിട്ടി മരിക്കുകയിലും ചെയ്യുന്ന.” എന്ന പരിശ്രദ്ധ പ്രശ്നത്തിലോന്തും ജീവന്തോട്ടുടർന്നിട്ടി അഭിപ്രായരീതിയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഇള അപവർത്തനാ എന്നറ വും വിശ്വേഷപതനന്ന. ഇള പ്രധാന മഹാശാഖ ഒരു ദിവസം ആശാലാഭാക്കന്ന. അവിടെ ദേവകൾ ഭൂമായം, നമ്മു ക്ഷേസിം വിശ്വൈപ്പിളിച്ചം ആക്കന്ന. പ്രധാനമാക്കന്ന ഇള ഭോജനഗംഭീരിൽ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിമികളിലാ? അല്ല പിത്രക്കാരോ? എന്ന ചോദ്യത്തിനും അവകാശമുണ്ട്. നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിമികളിലും; കാരണം നമ്മുക്കു നമ്മളിൽ അവഹക്കാരഭിജി. നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിമികളായിരുന്നുവും നമ്മളിൽ ഒരു സംബന്ധം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. രക്തം നൂലമോ, ഫല്ലുമോ നൂലും ബന്ധി ക്രമപ്പെട്ടവരാം മാത്രാമ നാം ക്ഷണിക്കുക പതിവുള്ളത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദേവതയിൽനിന്നും അതിമിശ്രാക്കന്നവു കുറഞ്ഞാൽ ഒരു മ കനോ ഒരു സജേദ്ദാഡരിനോ ചുങ്കളി യപക്ഷം ഒരു ഫല്ലുമിത്തനോ അത്യിരിക്കണാം. നിങ്ങൾ അ ഒപ്പെന്നയുള്ള ഒരുവന്നാണെന്നും നിങ്ങൾക്കുതാനുന്നുവോ? നിങ്ങളിടെ നേരിയേണ്ട ഒരു നാമം വെച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. പ ക്ഷേ നിങ്ങൾ അതുയരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിസ്തൃതിനോട് സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവും നിങ്ങൾ ചു തൊന്തരാനുവോ? ഇല്ല അങ്ങിനെ നാമം ധരിക്കുവാൻ നിങ്ങളിടെ അഫ്ഫും നിങ്ങളെ പരിപ്പിച്ചതുകേണ്ടി, നിങ്ങൾ അങ്ങി നെ ചെയ്യു എന്നാതുമേ ഉള്ളത്. നാമം ധരിക്കുവാൽ ഒരു

മാതിരി പരിപ്പും മായിൽനിന്നിരിക്കുന്നു. മനസ്സും ദൈവങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു അതിനുമാറ്റിപ്പു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഒരു സ്ഥലമായി തന്നെ അതിനാക്കുന്നവകിൽ അതു അവൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടും മതസംഖ്യയെല്ലായും ഇത്തരം വിശ്വാസം അംടയാളും അദ്ദേഹം തന്റെ പീടികയുടെ മുഖിയിൽ, ഒരു പീടികക്കാരൻ തന്റെ പീടികയുടെ മുഖിയിൽ ഒരു ‘ബോർഡ്’ തുക്കനുത്രോലം ‘ഇവിടെ വില്പന യൂട്ട് ധാരാളം ഭക്തിയുണ്ട്’ എന്ന ജൂഡിഷ്യൽ അറിയിക്കുന്ന ഒരു ബോർഡ്-പോലെ അവന്റെ വിചാരിക്കുന്നു. എന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭാവൻ പറയുകപതിവായിരുന്നു. എത്തോടു കൂടിയാണും ഒരു യമാത്മഭക്തനും ഒരു പീടികക്കാരനായിരിപ്പും നിന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരു പീടികയിലല്ല. ഒരു അന്യലാളിലാക്കുന്ന അവൻ ഇരിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നാലും. അതുകൊണ്ട്, അച്ചുനീന്ന് മകൻ എന്നാരോലേരും, യജമാനനീ ക്രത്യാർഹം എന്നാരോലേരും, സ്നേഹിതനു സ്നേഹിതനു നാഭപാലയോ തൊൻ ദൈവത്തോട് സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നവാം എന്നും തൊൻ ഏതുനാട്ടുതന്നെ ഉചാലിക്കുകയാണെന്നും കുറിച്ചിൽ, ‘തൊൻ അഭ്രേയതോട് അജ്ഞിനെ സംബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുവെന്നും എന്നും ‘ക്ഷതോന്നന്നാണില്ല’ എന്നും തൊൻ സമതിക്കുന്നുവെന്നും അനേകം പറഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടോ? എന്നും

നിങ്ങൾതന്നു നിങ്ങളോട് ചേബിക്കവിൻ! നിങ്ങൾക്കു ഒദ്ദേശിയിൽ യഥാർത്ഥവിശ്വാസമില്ലെന്ന നിങ്ങൾ സമ്മ തിക്കേണ്ണിവരും. വിശ്വാസമില്ലാതിരിക്കേ, നിങ്ങൾ ക്കു ഒദ്ദേശത്താട്ട സംഖ്യയും എങ്കിനെ പ്രധാപിക്കാൻ കഴിയും? അതു വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കന്നതുവരെ, അങ്ങനും എന്നീറ അന്തിമാക്കന്നു. അങ്ങനും ചുണ്ടുവരാമുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനും എന്നീറ ഫല്ലുമിതനും ചാഞ്ചാതിയും അനുകുന്നു. അങ്ങനും എന്നീറ വിഭ്രംഖാക്കന്നു. അങ്ങനും എന്നീറ എന്നീറ ധനമാക്കുന്നു. എന്നീറ അപ്രിതീയനായപ്രഭോ! എന്നീ ക്ഷേത്രത്തിലും അങ്ങനോക്കുന്നു” എന്ന നിങ്ങൾക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഒദ്ദേശ ത്രാട്ട സംഖ്യയപ്പെടാതെത്തുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്നീറ അംഗിമിയായി നിങ്ങൾ ത്രാവിടെ വന്നിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വപ്പിനു ശമ്പളിക്കുവാൻ വിശ്വപ്പുജ്ഞി ഒരു പിത്രക്കാരന്നീറനിലയിൽ ത്രാവിടെ വന്നിരിക്കുമ്പോൾ.

ഒദ്ദേശം എന്നായു നിസ്ത്രയാജനകരമായ ഒരു ഭാവ നയാക്കുവെന്നു ഡിവാരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഒദ്ദേശത്തുടാതെതനെന്ന ത്രാവുകവും ത്രാവിലും ഏതു മായി നടന്നുകൊള്ളുന്നും എന്നും നമ്മുണ്ടു പെടുത്തുവാനും താക്കിവെച്ചുമുള്ള മതമാക്കുവെന്നും, അവലും പന്തി ചെയ്യുന്നതിൽ എത്രയും അനുവദ്യാജ്ഞായ ധനവുമാണും വന്നുകൂടുന്നതെന്നും അവർ പറയുന്നു. മനസ്സും ത്രാവിലും അംഗിപ്രാജ്ഞങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുത്തകാവള്ളും അതു മനഃജ്ഞത്തയും, അന്യതയും ഉജ്ജീവരായിരുന്നേബാൾ,

അംഗവർ ഒരു പാടം പഠിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന സമയം ഇതാക്ക്
നാഭവന ലൈബ്രറി കൗൺസിൽ സംബന്ധിതരെയോ,
പ്രൗഢിഗിനേയോ, ഭ്രാന്തിപ്രവൃത്തിയോ അഥവാ കൗൺസിലിനു.
‘ബാബുവൻ ശോപ്പ്’ എന്നപ്പറ്റിയുള്ള ‘കുസ്തിപ്പുന്നവെദിക്ക്’
കമ്മരയ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നീല്ലോ? ആ കാലത്തു ഭ്രാന്തിക
തത്തു ഏകഭാഷണത്തിലേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. ആജോഡി ത
ബന്ധിക്കുന്ന അംഗില്യാധികാരിക്കുള്ള അന്വേഷണം ധരിക്കുവാനാ
യിട്ടും അനേകം ഭാഷകളും പഠിച്ചു. അവരുടെ സമയം തന്നെ
മുമാ ചിലവഴിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. അമുളകൊണ്ടു അവക്കു
മറ്റു അനേകം കാലുംഞരം നിന്ത്യമുക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാ
യി. അവർ വളരെ ശക്തിയുള്ള വരായിരുന്നീൻ. ഒട്ടവിൽ
അവർ താഴീഫറയുംപ്രകാരപ്പോതു. ‘നാമേല്ലാവയം
എക്കാപിക്കുന്നവകിൽ വളരെ എഴുപ്പുന്തിൽ നമ്മക്കു
പൂം ചെയ്യുവാൻകഴിയും, നാമേല്ലാവയംകുടി യോജിക്കു
നാതായാൽ, നമ്മക്കു വളരെ കാലുംഞരം നിന്ത്യമുക്കുവാൻ
കഴിയുമെങ്കിൽ നമ്മക്കു ലൈബ്രറി സമാധിക്കാണെന്നു
ഇരുവേണ്ടം? അതുകയാൽ താജാരംക്കു സപ്രേതിലേക്കു തു
ജ്ഞിവീഴ്വാന്തക്കുവന്നും ആതു ഉന്നതിചുള്ള ഒരു ശോ
പ്പുരം പണിയുവാൻ അവർ അതുരംഭിച്ചു. അതുപാശ്ചാത്യ അ
ധക്കാരം അവരിൽ ഉള്ളവാക്കുപ്പും ഒരു ഗ്രന്ഥശക്തി അ
വയശെ നാക്കുള്ള പിഴപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ദഹം ക്ഷമാ
യത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടുനേബാൾ അവന്നുന്നുടെ പണിയെടു
ക്കിവാവനു അവൻ പറഞ്ഞതു മനസ്സിലാക്കില്ല. മരുംഞര
വൻ ഇഷ്ടികക്കാണ്ടുവയ്ക്കാൻപാണെന്നും. അവൻ പറഞ്ഞ

രു ആക്കം മനസ്സിലായില്ല. അങ്ങിനെ രഹസ്യം അവസാനിപ്പിക്കാൻവിന്നു അധികാരം അതിനീറ്റി തലപ്പോക്ക് തന്നൊരു ഉണ്ടാവുന്ന സംഭവം ഇത്തരിതിരിയാക്കുന്ന ‘നടിക്കെപ്പോം ചെയ്യാൻകഴിയും നടിക്ക രാത്രായ സമായവും അവയ്ക്കുമില്ല’ എന്ന ഇപ്പോൾ നാം വിവരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം ശരീരംകാണ്ടാ, സ്വന്തം മനസ്സുകാണ്ടം, ഏതുകാര്യവും നമ്മുടെ നിർബന്ധിക്കവാൻ കഴിയും എന്ന് നാം വിഭാരിക്കുന്ന ഇത് നീവായാൽ അതുപട്ടാവംനിമിത്തം നാം നമ്മുടെ ദൈവത്തെ മറന്നകളുണ്ടു്. നമ്മുടെ സഹജീവികളുപ്പോലും നാം ഓമ്പിക്കുന്നില്ല. ഒപ്പുവരും എന്ന ഭരിക്കവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവകീൽ ഏതുവേഗം തൊന്തിനെ വെച്ചുക്കുന്നു. തൊൻ വല്ല ദൈവന്നർയ്യും കീഴിട്ടാണിയിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്നിക്കു സഹജീക്കയാൻ വരുത്താതിരിക്കു, എന്നു മീതെയുള്ളതായ ഒരു ദൈവവന്നുവന്നെങ്കു എന്നു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതും? എന്നു ബുക്കുകൾക്കാണ്ടാ, എന്നു തത്ത്വാനുംകാണ്ടാ, എന്നു മനസ്സുകാണ്ടം എന്നിക്കുപ്പോം ചെയ്യാൻകഴിയും എന്ന ഇത് പൊങ്ങലുംവരുന്നോപ്പാൽ ദൈവം പറയുന്നതാവിതു; ‘തൊൻ ഉണ്ടുന്ന തോന്തിക്കുന്നതായകാലം ഇപ്പോൾക്കുന്ന’ അദ്ദേഹത്തിനീറ്റി കട്ടിക്കുള്ള നല്ല ഒരു പാഠപാപിപ്പിക്കുവാനായി പ്ല്ലയിഗിനേയും, ക്ഷാമത്രേയും അദ്ദേഹം അയക്കുന്ന എന്നാൽ പ്ല്ലവിത്രം, ക്ഷാമവും വരുന്നോപ്പാൽ എപ്പോവരും അവലജ്ജിലോക്കു ഹോക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ദൈവത്തെസ്തസ്തിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ അവഗമനത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ വീണ്ടും എത്ര
ലോചിച്ചുനോക്കി; പ്രധാനമായും ഒരു ഭോജനശാലയും
നമ്മും വിശദപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേകകം ജീവനാരാധാരം നാം അംഗവദി
ക്കനാതിന്നുംനാം വിശദപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർത്തനന്നും ഏറ്റാ
നിത്രപണംചെയ്യുന്നോക്കും. എന്നാൽ ചില ഹന്തുക്കാർ-
ഴീകെ ഹജ്ജ് വരെ ഹര ഓച്ചാളം അതും ചോദിച്ചിട്ടില്ല.
താൻ വിശദപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനാകന്നുവെന്നും എല്ലാവക്ഷിം അറിയാം,
താൻ ദുന്നമുഴിം നീളുമിട്ടുള്ളവനാകന്നു; താൻ ഇനിക്കന്നു;
താൻ മരിക്കന്നു എന്നും എല്ലാവരും വിശദപ്പസിക്കന്നു.
ഡൗം ലബ്ധിക്കാണ്ടു ആരംഭാവിക്കുന്നും നാം വിശദപ്പെട്ടിട്ടു
ളിട്ടുള്ളവനാകന്നുവക്ഷിം നമ്മുടെ യമാത്മപ്രഭുത്വി ആ ദി
പ്പുതിയുന്നകോടി അനുശക്രംക്കം അപ്പുറമാക്കിം, ശരീര
ന്തിനും മനസ്സിനും മീതേയാക്കുന്നു എന്നു ഹിന്തുക്കളായ
നാം കണ്ണവിട്ടിട്ടിരിക്കുന്നു. നവീനപ്രാഥ്യാന്തരാർ ഹതി.
നെ വിസ്മയമിട്ടുകയാണോ ചെയ്യുന്നതു്. അവരുടെ യമാ
ത്വിരീരമനസ്സുകളായി അവർ താജാത്തുാദ്ധ്യത്വത്വവക്കു
നു നമ്മുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കുംണ്ടു നമ്മുകൾ എന്നു ചെയ്തു
ടാ എന്നു അവർ വിചാരിക്കുന്ന നാമെല്ലാവരുംകൂടിത്തേരു
ക എന്നാൽ നുക്കക്കല്ലാംചെയ്യാൻകഴിയിംഎന്നും'ബാബുൽ'
ശ്രദ്ധാർത്ഥിനേമല്ലിട്ടു ഇനങ്ങൾ പറയുന്നുവെല്ലനും അ
വർ പറയുകയാണോ ഹന്തുകാരം അവർ അവരുടെ സംഘ
ശക്തിയെയും എക്കിക്കണമെങ്കിയെയും വല്ലപ്പുച്ചിരിക്കു
നോ. നിസ്സംഭവം അവരുടെ ശരീരശശരവുംപരിക്കു
യുക്കതില്ലാം അരംനു നസ്തക്കന്തും ഉണ്ടാക്കുവാൻ

അവർ പ്രാപ്തനാരാധിതീന്നിന്നിട്ടുണ്ട്. .എക്കിലും അവർ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ വല്ലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈരിക്കുന്നതു. ആവശ്യങ്ങൾ വല്ലിക്കുന്നും ദയവന്നുവാസങ്ങളും ഉണ്ടായ്ക്കുന്നതല്ല. ആരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചുരുക്കി മും അവൻ മാത്രമാകുന്ന ധനം. ആവശ്യങ്ങളിൽ കിന്ന കേവലം വിശുദ്ധതാാവവനാണ് ധന്യധനം.

വിവേകാനന്ദസ്പാമികൾ പഠനത്തിൽ പ്രകാരം “ദയ മനഷ്യനും ജീവിതസന്ധ്യാരണം എത്രതോളം ചരിമിതമാക്കാം. എന്ന സിലബാന്തത്തെ ഹിന്ദുവും, ദയവന്ന ജീവിതസന്ധ്യാരണം എത്രഭേദത്താളം അപരിമിതമാക്കാം എന്ന സിലബാന്തത്തെ പാദ്യാന്തരം” തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പുകാരം പാദ്യാന്തരാക്കത്തിൽ ആവശ്യങ്ങൾ അധികരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു രഹിക്കുവേം സത്തു ഷ്ടീയില്ല. എന്നുകൊണ്ടുനാൽ ഈ ആവശ്യങ്ങൾ അശോന്തതയേ ഉണ്ടാക്കുന്ന അശോന്തത സത്തുഷ്ടിഭേദ നശിപ്പിക്കുന്നു. ദയ മനഷ്യൻ അടിമന്ദാനത്തെ പ്രഭ്രത്പരമാക്കി തെററിഡിരിക്കുന്നവാം അവൻ വലിയ അബ്വല്ലത്തുയാണും ഉണ്ടാക്കുന്നതു. അവർ ഈ അബ്വല്ലത്തെ പാദ്യാന്തരാക്കത്തിൽ നിന്മിക്കുന്നാണെങ്കിലും അവർ നിഷ്ടപടനാരാണും. അവക്ക് സത്തുവാനെ ആറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടും. ആ ധമാത്തു അവരെ സത്തുതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. അതുകൊണ്ടു അവരിൽ അനേകംപോരു നമ്മുക്കാലിയിക്കും ഭേദമായി നമ്മുടെ മതത്തെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ടും. നിജങ്ങൾ നിജപ്പള്ളിക്കു സ്വന്തം മാഹാത്മ്യത്തെ അറിയുന്നു

ഡി. നീണ്ടുടരെ പിതാക്കൾ നാം ജീവിച്ചു വന്നു മഹിയോ
അ ദത്ത തന്നിട്ടശ്രദ്ധിച്ചു നാം ജീവിച്ചു അഭിനൈ വക്കവേഷ
പാറിപ്പു. നേരേമറിച്ചു പാതു തുറഞ്ഞാട്ട ആ പാതു ഒരുാട്
കല്ലു അനുകരിപ്പാൻ തുറിക്കു തയ്യാറാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യു
പാതു.

തൊൻ യമാത്മതിൽ വിശദ്ധൃതിവനാക്കു
വോ? എന്നാംപല്ലോ പ്രവാളിം ഇംകാലത്തു ഇം ചോപ്പിം
ആയം ചോദിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും തൊൻ വിശദ്ധൃതിവനാ
ക്കും. എന്നായു സ്വീകാര്യം എന്ന പുരാതനകാലത്തു മന
പൂർണ്ണ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊൻ ദ്രുനാഥധികാരിവനാക
നാവനാതു പരമാത്മാമാ? തൊൻ യമാത്മതിൽ ഇവി
ക്കുകയും മഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നണോ? എങ്കിലും തൊൻ
ഇം ശരീരത്തിലെ പാപ്പുകാരൻ ആക്കന്നവെക്കിയെ ശരീരം
ഒരു അറിയുന്നതുകൊണ്ടു തൊൻ എന്ന അറിയുന്നില്ല.
തൊൻ ഭവനത്തിലാണ്. തൊൻ ഭവനമല്ല. കമ്മാരം, മര
ജീവി, ഇള്ളികകരം ഇവയെല്ലാം എൻ്റെ ഒരു ഭാഗമല്ല.
ഭവനത്താൻറിയുന്നതുകൊണ്ടു തൊൻ. എന്നു അറിയുന്ന?
പി. ആ കയാൽ തൊൻ ശരീരത്തിലെ ഒരു പാപ്പുകാരൻ മാ
ത്രംആക്കന്നവക്കും ഏൻ്റെസ്വപ്നാവഞ്ചലം എൻ്റെയിരിക്കു
നും. പിശട്ടും ശരീരത്തിൽ ആക്കും. കണ്ണുകൾ ശരീര
ത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാക്കും. ചെവികളിൽ ശരീരത്തിലെ
ഒരു ഭാഗമാണ് ശരീരത്തിന്റെ രോഗാഖണ്ഡം മാത്രമാ
ക്കും. ഓരോ ഇന്ത്യിക്കണ്ണിലും. എന്നാൽ തൊൻ ശരീര
ആക്കന്നതുണ്ടിൽ കണ്ണുകളിൽ ചെവികളിൽ മരിച്ചു ഇന്ത്യി

അങ്ങളിൽ എന്നിൽ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് നേരത്തേരാവമായോ മറ്റൊക്കെല്ലാം എന്നിൽ ഇല്ല. എന്നാൽ തൊൻ അതു രാക്കും? എന്നിക്കു ചേ അതുവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. എന്നിക്കു യാതൊയും അതുവും ഇല്ലെങ്കിൽ ഇതു ചോക്കത്തിൽ എന്നറവും ധനികനം വളരേ ഭാഗ്യവാസം തൊന്തായിരിക്കും. എന്നാൽ എൻ്റെയും സാഹിത്യരംഗം ശ്രീരംകുമാർക്കും അല്ല എന്നജീ ഇതു വാസ്തവരെത സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന തായിരിക്കുന്നും. തൊൻ ഇതു സ്കൂൾമുറിക്കുള്ളിൽ വസിക്കുക യാണെങ്കിലും എത്രപ്രകാരം തൊൻ ഇതു സ്കൂൾമുറി അതുകു നില്ലെന്നും അല്ലകാരംതെന്നു തൊൻ ശ്രീരംകുമാർക്കും അല്ല. എന്നാൽ അവ എന്നിക്കുള്ളിലെ വയലൈഡുകിൽ മറ്റൊല്ല മനം ഉള്ളിവയായിരിക്കുന്നും. തൊൻ മനറായവന്റെ സ്വന്തതിനെ അവകാശപ്പെട്ടതു. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ പ്രധാനാദി ഇതിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കുകയായിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ തൊൻ പൂണ്ടിസെത്രപ്രശ്നങ്ങളും വന്നായിരിക്കും. സംഗതി എന്നിക്കു യാതൊനും വേണ്ട. എന്നിക്കു അതുവും ഒരുന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ തൊൻ പൂണ്ടിനാക്കും. അതുവും ഏ ഫ്രാങ്കോഫും അപൂണ്ടിനിഷയെ കാണിക്കുന്നു. തൊൻ അതുവും അതൊച്ചക്കാത്തവനാക്കുന്നപക്ഷം തൊൻ പൂണ്ടിയുള്ളിവ നായിരിക്കുന്നും. തൊൻ പൂണ്ടിനും അതിരിക്കുന്നും ‘അവഹം ബ്രഹ്മാസ്തി’ എൻ്റെ ബ്രഹ്മമാക്കുന്ന എന്ന യുക്തികൊണ്ട് ദിവ്യാധി എങ്കിലും തൊൻ ഇതിനെ സാക്ഷാത്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാ? എൻ്റെ ഭാത്താച്ചത്രരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിവോളും ശക്തി എന്നിക്കില്ലോതി

രിക്ക, ‘അവഹം ആവമാസീ’ എന്ന പറയുന്നതു നിങ്ങൾ ദേശാദമാകന്നു. എന്നാൽ നാം ചെയ്യേണ്ടതു എന്താണോ? ‘മാഖമബയ പ്രപല്ലണെ മായാമേന്താം തരന്തിതേ’ എന്ന മാസ്സം മാത്രമാണോളിത്തെന്നു ഇഴശ്രൂരൻ പറയുന്നു. ഈ മാസ നമ്മുടെ അട്ടക്കൽ ഭാർത്താവായും കുദ്ദംബമായും പേരായും കീത്തിയായും വരുന്നു. ഭാർത്താവേദം വയറിന്നറയും പണ്ണത്തിന്നറയും ഗ്രഹത്തിഭൂതി ഈ മായദേശാട്ട മനസ്സു നെ ബന്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതുകളിൽനിന്നുന്നു വേർപ്പെടുത്താവാൻ മനസ്സും അശൈക്തനാണോ. ഈശ്രൂരൻ പറയുന്ന ‘മേ മനസ്സു! ബാബുൽഗാഹപുരത്തിന്നും പണിക്കാരരഘൂാലെ ചൊഞ്ചച്ചും ഉള്ളിട്ടും വരാക്കുതെ! എന്ന കൂടാതെക്കണ്ണ നിന്മക്ക് ഒന്നംവച്ചുാണ് കഴികയുള്ളൂ. എന്ന റിഡുക. നിന്നു ബന്ധിക്കുന്നതായ ആരു ബന്ധനത്തെ വേർപ്പെടുത്താവാൻ എനിക്കമാത്രമേ കഴികയുള്ളൂ. എൻ്നും അട്ടക്കലേക്കു വരിക. എനിക്ക നിന്നു വിശകരനാഃശാഖ കഴിയും’ ഒരു വൻ ഇശ്രൂരവാൺിയേ കേരളക്കയും താൻ അശൈക്തനാക്കന്നവനു ഭോധിവഹികയും ചെയ്യുഭോധി അവൻ പറയുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ പ്രഭാവു! അങ്ങനെ അംഗരി മേജനാണോ. തൊൻ നിസ്സാരനാണോ, എന്നു രക്ഷിക്കുന്നു മേ എൻ്നറത്തുള്ളൂ, അങ്ങയുടെ ഇത്തും സാധിക്കും, അതു നിങ്ങളിടത്തു പ്രഭാവമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു കാണാത്തതായ നെലവത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വിശ്രദിപ്പുണ്ണം കഴികയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു കാണിവാൻകഴിയുന്നു ഒരു ദിവസന്നും അട്ടക്കലേക്കു ദോക്കു അങ്ങിനെയുള്ളിട്ടും വന്നാക്കന്നു സത്യഗ്രഹം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീചനവെള്ളുക. ഒരു അടിമഖനാ പോലെ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മുറുപ്പിക്കുക. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങളിൽ ഒരു ന്യൂകാരോ ഉണ്ടാക്കും. മറ്റൊക്കും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിക്കുംല്ല. കാരണം, ‘മുഴുവൻ പ്രഖ്യാതിനാം താൻ നാമനാക്കണം’. എന്ന വിളിച്ചുപറയുന്ന ഇത്തരത്തിൽ സന്നിധിലേക്ക് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് വഴികാണിച്ചുതുക്കം.

പരിഭ്രാംകന്, ശങ്കരകുമാർ.

---

6. ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതി.

വിശ്വാലവും റമണീയവുമായ പ്രഖ്യാതിൽ ഉള്ള ബുദ്ധനായും ഉത്സാഹശീലനാഭും ഉത്തമമായ സൈന്യവും തെരുക്കാം ഉം ക്രിസ്തുവും അനേപാഷണംചെയ്യുന്ന ജീവൻ ഉം ഉള്ളപ്രദിവനായ മനച്ചുനാക്കണം. പക്ഷേമുഗാദിക ഇംഗ്ലീഷും സുവണ്ണത തെടിനടക്കനാവത്തെന്ന്. എന്നാൽ അവ ക്ഷണിക്കാണില്ലായ ആധാരവിഹാരാദികളിൽ തത്ത്വാലം ഉണ്ടാവുന്ന ഗൈത്രാംകോണിക്കാരം തുള്ളി പ്രഫനം, മൂന്നാദിജന്മക്കരി അദ്ദേഹവാദികയാൽ മുന്തിരസമുച്ചയായി മാറ്റി ചെയ്യുന്നതുവരെ കാണിക്കുന്നതു ഒരു ദിവസം ചെയ്യാനും കൂടാതുവരെ അനേപാഷണം ആവശ്യമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഉംഗ്ലപ്രദിവനായ മനച്ചുനാക്കാതുവരെ അതു മുട്ടാണി

മുഗ്രീയപ്രതിയുടെ പരിധിക്കുക കിഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മാറ്റ
മായി സാധിക്കുന്നതല്ല. ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അസൈനക്കുന്നങ്ങളിലോ
ഭിവഞ്ഞളിലോ അകററിനിത്തിവാം, അതുയുഥല്ല, സുവസ
ഡാനേതിനു എഴുപ്പുവും സൈകളും അടപ്പിച്ചുകൊ
ണ്ടവയ്ക്കാം മനഷ്യബുദ്ധിന്റെനും വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്നു. മനഷ്യന്റെ ബുദ്ധിപ്പുന്തമായ പ്രവൃത്തികളെ
പലവത്രാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഏന്നമാത്രമല്ല അവയ്ക്ക് തന്ന
സമർപ്പാത്തവിധി മാറ്റുകയും വെട്ടിത്തെളിയിച്ചുകൊടു
പ്പാൻപോലും പ്രതിമാതാവും ഏപ്പോഴിം ജാഗരുകയും
മായിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിക്കുംഘലത്താൽ അനവധി പരിജ്ഞാ
പരമാവകളിൽകൂടി സഖ്യരിപ്പാൻ മനഷ്യന്മാർ സാധി
ക്കുന്നണ്ട്.

സമുദ്രമെല്ലാം കടന്നപോകുന്നതിനു തീക്കപ്പുൽ,
ഭ്രതലം മഴവും ഒരു ചൗണ്ട് നീളമാകുന്നതിനു തീവണി,
അക്കാരേഖയ്ക്കു സഖ്യരിക്കാൻ വിമാനം ഇവ ഏതുയും
സുലഭമായിരിക്കുന്ന അതിലുന്നസ്ഥാപിക്കായ പ്രദേശങ്ങളിൽ
നിന്നും വർത്തമാനങ്ങൾ അനന്തരിക്കിയാണു അറിയുവാൻ
കമ്പിത്തപ്പാലുകൾ-കമ്പിയില്ലാകമ്പി, ഏണ്ണയും വിളക്കം
ശേഖരിപ്പാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ അതിതേജാമയ സംഭവായ
വില്ലുപ്പുക്കിണിപ്പേരും, ഇവ നാടങ്ങളിൽ നിരണ്ടിരിക്കുന്നു.
ആക്കവാൻ യത്രും, നെയ്യുവാൻ യത്രും, അലാക്കവാൻ
യത്രും, പാടവാൻ യത്രും, ദക്ഷണം പാകംചെയ്യാൻ യത്രും,
എന്തിനേരു, മനഷ്യന്റെ ഏല്ലാപ്രവൃത്തികളിലും യത്രും
അജ്ഞാൽ നടത്രപ്പെട്ടവയും. അതുകാണും മനംഷുണ്ട്

തനാക്കുവണ്ണതായ ഭേദതികസ്വവാദം എല്ലാം സമ്പാദിച്ച കഴിവന്തിരിക്കുന്നവെന്ന്. അഭിമാനിച്ചുവരുന്നു.

ഈതുയും പരിപ്പുതമായസമിതിയിൽ എത്തിച്ചുന്നിരിക്കുന്ന മനസ്സൻ്റെ ഭാഗം ഒരു വിശ്രമസ്ഥാനങ്ങളോ ബാഡത സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വളരെ രാജുജീവം പിടിച്ചുണ്ടക്കുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മനസ്സൻ്റെ മനസ്സാക്കന്ന സാമ്രാജ്യത്തെ അടക്കവാൻ കഴിയാതെ പലവിധക്കൂപ്പാട്ടകളിൽ അനുഭവിച്ചുവരുന്നു, ഭിന്നപ്പു', മത്സരം, കലാരം എന്നീ ബാധകരം ലോകത്തിൽ ദ്രോവിടേണ്ടും റൂപവിച്ചിരിക്കുന്നു. എവിടേണ്ടും ബുദ്ധിമുട്ടകളിൽ, കൂളപ്പാട്ടകളിൽ നിന്നെത്തുടരുന്ന നുട്ടിയിരിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യദേവത ബഹുഭാഷ ആധിപത്രം എവിടേണ്ടും വഹിച്ചുവരുന്നു. ലോകത്തിൽ എഴുന്നൂൾ, “ഈ നി എന്നാണു ചെങ്ങുംഭത്രു, ആരിൽനിന്നാണോ രക്ഷകിട്ടുന്നതു” എന്ന ഒരു ആവലാതിയും ബഹുമാധി പുരപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണമെന്തും?

കാരണം മതബോധാഭാവമാകുന്നു. മതത്ത്രവിസ്തൃതിയാണോ കാരണം. ചൗസ്ത്രം, സമാധാനം, ക്ഷേമം ഇരുന്നസംഗതികൾ മതമാണോ നമ്മുൾ പറ്റിപ്പിക്കുന്നതു് പരമാത്മായ അഭ്യർത്ഥനയുള്ളൂക്കുന്നതെ തുലിപ്പിക്കുവാനും ചുണ്ണിക്കുവാനും തട്ടിയുണ്ടാനും വസന്തകാലാക്കന്നതു ഏറ്റുമാണോ, അഭ്യർത്ഥനയുള്ളൂക്കുന്നതിന്റെ വളർച്ചകളുള്ള സമയം നിറ്റിബുദ്ധായ സമാധാനമാണോ. ആമുഖങ്ങളിന്റെ ആസ്ഥാപാദ്യമായ ഫലമാക്കന്നതു് ക്ഷേമവുമാകുന്നു. ഇരു രൂപങ്ങൾ വളരുന്നതു മതമെന്ന മണിലിലാണോ. ഭേദതികമായ ഓരോതരം

സുവാം വല്ലിച്ചുവന്നാതോട്ടുടി മനഷ്യനേ തൊമ്പങ്ങാരം ബാധിച്ചു. സ്പാത്മത്സ്ഥിരത ആന അരുളംതെ മുൻനി ത്തി മനഷ്യൻ വാരോ പ്രവൃത്തികളിൽ എപ്പോഴും ലോകം തട്ടാകെ ഒരു ഒരു ക്ഷേമം കാണുന്നതാണെന്നാശ്ശീ കാര്യംമറന്ന ഭിന്നിപ്പും മത്സരവും ആവിഭിഞ്ചിച്ചു. ആ ഫലമാണ് ഈ അന്നഭവിക്കണ്ടതു്.

ശരിയായസുവം വിത്രുമ്പദ്ധമാനം എന്നിവ ചുണ്ണി ക്കാണിച്ചുതങ്ങാതു മതമാണ്. ചാരവും ആചരവുമായ സർവ്വവും നടത്തുന്നാതു ഇത്തശ്ശപ്രഗാജാനാശ്ശീ ബോധം മത മാണം നമുക്കു ഉണ്ടാക്കിത്തുന്നാതു്. ഇത്ത്രാശ്ശേരം ഇച്ചു യും ഒന്നും അറിവും ഇല്ലാതെ ലോകത്തിൽ യാതൊരു കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല വിശ്വേഷപ്രമാണതെ ഇൻഡിത്തിയും, യാതൊരു ഫലാംഘവക്ഷങ്കുടാതെയും ഇത്തശ്ശപ്രഗാജം നിരന്തരം നിഷ്ടാമകർമ്മം അന്നാശ്ശീയുണ്ടാ നിഷ്ടാമകർമ്മാനാശ്ശാനത്തായും മനഷ്യൻ ശാശ്വതമായ സുവാം സന്ദാദിക്കാമെന്നാം ഭഗവാൻ നീലവികം പ്രാബഹ്നം വിളിച്ചുപറയുന്നു. നിഷ്ടാമകർമ്മാനാശ്ശാനത്തായും ശാശ്വതമാരസുവം തന്നെന്നു പ്രിയശിഷ്ടനായ നാജ്ഞാനന്നാം ഉണ്ടാക്കിത്തോട്ടുത്തു. മഹാ ത്യാക്ഷിംഖവാടു അന്നാദിവദ്യം അപ്രകാരംതന്നെന്നാക്കാൻ. ആ മാറ്റത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതായാൽ ഇന്നതെതെ ക്രഷ്ണപ്പാട്ടകൾക്കു നിവാരണമുണ്ടാകും, സജടനിപ്പിത്തിയുണ്ടാകും, സർപ്പസുവദ്യം ആനുഭവിക്കുമാറാകും. മനഷ്യരക്കി ആവശിക്കു തിരിച്ചുകാണാവാൻ പ്രാത്മീകരണം.

ക്രമത്ത്.

7. *ആദ്യാത്മിക ജീവിതം.

(സ്പാമി പവിത്രാനന്ദൻ.)

ങ്ങ സാമാന്യമന്നഷ്ടന് മതഞ്ഞിൽ കൈ പ്രതിപാ ത്തിയും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. അവൻ അന്തുകൊണ്ട ധാതോരും അന്ത്യാവശ്യവും ഭോഗാത്തപക്ഷം അവൻ എന്തിനും അതിൽ പ്രതിപാതനിലാവിക്കണോ? ആവശ്യംലും നാം ചലിക്കണും. നമ്മുടെ മരനാമാതു ഗ്രാഹരമായ ധാതോരും നമായ വിജ്ഞാനവാദവും നമ്മു കമ്മഞ്ഞിൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല പരലോകത്തപ്പുറിയോ, മരണഭേദത്തപ്പു റിഡോ, ഉഴു അംഗത്വപ്പാനേതുക്കാർ ജനസ്ഥദായരത്തിൽ ഭ്രിപക്ഷത്തെ അധികം ആക്ഷംഖ്യക്കാതു, പലമാറി വന്നുസാധനങ്ങൾ ഹടത്തിജ്ഞിയ ഇഹംലോകംതന്നെ. മനസ്സുകൾ താർക്കാലികങ്ങളായ ഒട്ടകകാഴ്ച നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ഉച്ചുക്കരായിരിക്കും. മുരേ ഇരിക്കുന്ന ഭാവിയേപാറി ചിന്തകവാൻ അവക്ഷേഖണ്ടതുനേരുന്നുണ്ടില്ല അവക്ഷേഖനമായി കാലക്കേഷപംചവദ്ധുനാം. ജനസാമാന്യത്തിൽ അവക്ഷേഖം കൈ സ്ഥാനംവേണം. ജീവിതോദ്ദേശം എന്നാണുന്നുണ്ട് അവക്ഷേഖണം. അചുക്കി ജീവകാലാത്ത കാതിന്നു നാനാഭാഗങ്ങളിലും അവക്ഷേഖണം. ഇതു ജീവകാലംതന്നിന്നുംബേശം തങ്ങൾക്കു എത്തുസംഭവിക്കാം എന്നാതിനെപ്പാറി ആശ്വാഹന പിന്നിട്ടാവാം. ഇതു വിചാരം അഞ്ചു

என ஸபாநோவிகமாக்க. விரேஷித் தூத் தாழ்வளை
பிழுடன்னாயி அரங்கங்பேரை சுறவுக் காஸ்டேஷன்
ம் அதிலெ உதவக்கிக்கீ. ஏன்று, அவர் ஸாவஸ
மாயிரிக்கீ, அதுகுட்டாதெ ஹ்ரலாகு மும்மதிழ்ஜியில்
வலுதான அதுநான்று நன்களு ஸாயநஸநூள்ளுமான
ஒய ஷாபூபிலெ ஸாமாநஸபங்போலெ மோஹதெராயைகி
அல் ஹ்ர வோகு உள்ளாக்க. தாந்த மக்குத் தூதி
அதுகிடக்கினாமோயம் முதுவரை மானதுபோக்கந்திரங்கு
நு சுறவுக் காதிளான்கி கந்திக்கையு, தாந்த ஸ்டாந்
பரிசயங்குலம் லெத்கிஸ்விஷய ஜெத்ட ஓயாஜுதயை ப
ரியோயித்துக்கையுங்வேணா. ஏனான் ரெக்கெஞ் நின்க
ம் காஞ்சிரை கக்ஸ்ஹுபாபிக்கவாந் வலியக்கூத்துங்கு.
ஒய கெக்ளியில் ஏன்போலெ நின்கார் அக்கூத்துங்கு
தூயான் அதில்கின் கக்ஸ்ஹுபாபிக்கவாந் குமிக்கு
தோடு அயிக்கமயிகு நின்காலை அதில் வெயிக்கன்.
ஏரால் ஒய டூத்துக்காரன்த பிடித்தத்தில் பெட்டால்
தாந்த கல்லிழுலம் தாந்த ஸ. ஏதுதாவாந் நயாத் தாந்
ஒய பித்துக்காராவுகின்றீராமைக்கிலுக்குடி விஜயாவதுங்
கெத்டுங்க வழாரி அவர்கள் அது கல்லிக்கிலேக்கதனா பூரி
தூத்துக்காரன். ஸந்தஸ்பவுபோய்தினாஷன் மாதுமே தாநி
க்க ஸ்டூலிபிவண்ணத்து.

அதுதினா வெலையுச் குருதூத்துதென்டான் அது
வழுமில். ஏதுதூத்துத் தொயிக்காவுந் மானாமெங்கி
மீன்டு அவர்கள் வலிக்குவாக்க. அதெங்கங்பேரில் ஜெ

വന്നെം പ്രഭുിയുടെമുഖ്യാക്കെ മഹാശാരാധി പ്രകാശിക്കുക
യും, തന്നെ അത്യാസകത്താക്കുകയുംമെല്ലു വല്ല സകല്പി
തമായ അടിപ്പുഖ്യമാക്കുമാം, തനിക്കു അധികം തീരുമാ
യും വളരെ സത്യവുമായി ചൊന്നാനകാര്യങ്ങൾമുലം അവ
ൻ ചലിക്കുകയാകുന്നു. ലോകം നൽകുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലാ
യും ഉത്തമുഷ്ടമായ വല്ലാശാസ്ത്രവൈദികരിച്ചും ഒരു
സാമാന്യമാണെന്നും വിചാരിക്കുവാൻ കഴിക്കുന്നു. പിന്നീ
ട കൂദാശയാകുന്ന ഭാഗങ്ങൾ അവൻ കാണുന്നു. പക്ഷേ
അതുകൊണ്ടാണും അവനു ധാരാതായ വഴിയുണ്ട്. അ
വൻ തുടർക്കാണേഡയിരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. വിനെക്കുവാൻ
അവനു വളരെ പ്രധാസമാകുന്നു. ലോകം മധുരതിക്കരക
നസജ്ജരംകൊണ്ട് പുണ്ണമാകും — എന്നിട്ടും കേവലം ആ
നഘകരമായ എന്നോ ഒന്നു അതിയുണ്ട് — അതായതു
അവൻറെ മനസ്സുമായാനും. പിന്നോയും ജീവിതപാനപാ
ത്രത്തിനിന്നും പാനാചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുവോടു തിക്കത
കരസമുച്ചിത വസ്തുക്കൾം മധുരങ്ങളായ വസ്തുക്കളെക്കാൾ
അധികം മനസ്സുവാങ്ങുമായി അവൻകാണുന്നു. അവൻ മര
ണവേദനയിൽ കരയുന്നു! അവൻ വഞ്ചിതനാകുന്നു!! അ
വചന മോഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു!! മുഹസ്പദാവം മുഴുവനാം
മുടാതെ ഒരു സപ്രത്യയമായ ഏരിയേതാട്ടുട്ടി മരണ
നെത എത്രക്കുവാൻ ശക്തരായ മനസ്സും തുലാം മുള്ളും
ണം. മുനി മരോരാത്മാതിരി മനസ്സുങ്ഗണ്ട്. അവൻ ഒരോ
ററ നോട്ടേറിയർ നംഗം ആസുകലംക്കുന്നു. ആ നംഗം
സുവർച്ചുവാങ്ങളിടെ മുന്നു പരിവർത്തനാന്തരണാ. അവരണ്ടും

അവക്ഷ നിരത്മാജ്ഞായും നിസ്വാരജ്ഞായും തേണ്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ പരിവർത്തനചക്രശ്രിസ്റ്റൻ ഉള്ളിലേക്ക കയ്യു ദിവാൻ അവർ ഭയപ്പെട്ടുണ്ട്. പ്രായംമുളം നാം ജ്ഞാനിക ശായിത്തീരുന്ന എന്ന വിച്ചാരിക്കുന്നതു അബ്ദില്ലമാണോ നാം സവാലിക്കുന്ന അനഭ്യവാദംമുളം നമ്മുടെ ജ്ഞാനം വല്പിക്കുന്നു. അവയിൽനിന്നു പാഠങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ആ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധിയെ ആ ജ്ഞാനം അത്രുതിച്ചുന്നിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചീല ജനങ്ങൾ എത്രയും ഏതുവാൻ ആ തന്നെ ലോകത്തോടും, അതിം നിസ്വാരജ്ഞായ മോ ധനകാഴ്ചകളുംകൊണ്ടു തങ്ങൾ മുഹ്മൂദ്ദിപ്പട്ടിക്കൾണ്ണം താഴെനും, എന്ന അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെന്നു എതിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. നാം കാണും. അതു അവക്കെട്ടുകഴിഞ്ഞതുവരെ അവക്കിവജ്ഞാനിമിത്തമായിരിക്കാം. വല്ല ബുദ്ധിയും മന മുഖ്യം തന്നെ ലോകത്തിനു അടിമയാക്കുവാൻ, അതി സ്റ്റേറ്റ് പിന്നാലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സത്രാതു കണ്ടപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നതു വിശ്വസിക്കുവാൻ അവക്ഷ വളരെ പ്രധാനമാക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജനത്തിലെ മുഴുവൻ ചരിത്രവും വകുങ്കവുള്ളിച്ചുംവോലെ അതു വെളിവായി തനിക്ക് പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ടും, കട്ടിപ്പോലും അതു മുൻകരുതലുള്ളിവനായിരുന്നീരുന്നു ലോകം നൽകുന്നതായ പാംഗിമിത്തം മനസ്സുംസ്ഥഭായം എത്രക്കൊണ്ടു ജ്ഞാനമുള്ളതായിത്തീരുന്നീല്ലെന്നു അവർ ആദ്യത്തുമായി വിച്ചാരിക്കുന്നു. അവനു ഇരുലോകം ആക്കവിഷയായില്ല. അവൻ വലിയ ശ്രദ്ധമായിട്ടും ലോക

என காலைய் ஒரு வலிய திருத்த அவர்கள் ஏதேனும் திலும் உள்ளது. வலிய எடுக்கதியோடுகுடி அது திருத்த முறைத் திட்டம் மாசுவான் அவன் அதிகென அண்ணாது முடிவோடு காட்சிகள். அவனே ஏராவும் டீவிப்பிக்கன மூலம், ஜினத்தியோடு ஸபரதேதித்திலூத்தாத்தாயி தனை-நான் காலைய் காழ்யாகன ஏலூ வங்குசுத்தியாது அவன் ஏதிர்க்கிள்ளிவதார். அவர்கள் உஷமனோத்துடு கா அனாரோவிக்கவான் காலையிலூ. ‘ஏதன்றாய் வலிய தீக்கான்’ ராப்புக்குத் தீவனை பலிப்பித்துக்காளிக்கன இ! ஏன் அவர் அரியனிலூ.

ஹிதேயான் மதனத்தைப்பாரியுத்து யமாத்மாய வின் ஹா ஸங்கிரதித் தமது ஒரு மஞ்சுரை அவஶ்ரமாக என. காலையா: - ஜினத்தியை முஷவரை வென்றிக்கன புயா நமாய அதுக்கிள்ளா, அவனைப்பூங்வென்றித்தோலும் நா மிதிபோயிரிக்கன. ஹாவியா ஏஸ்பானேஷனும் ஒரு உடே ஸத்திலான் புமிதிவெதுநாலு. தன்ற ஜிவிதோடு கைத் தீக்காலையிலூவான் அது காலையான் அது ஸக்கதவித்தனாகன. மனப்பை அண்ணினேயுத்து ஸமிதியில் அவர்கள் பின்னித் தீவனையாரமயமாய வலிய ஒரு சுமரி கேஷு, முவித் தீவிக்காமயமாய அவனைத்தேயும் அவன் காலையா. பூஷாகாரத்து கெஷுமாய தீயு-ட கரதினஜப்பிக்கன ரேவயேயும் அவன் காலையா. அதுதினா தொட்டுத்தெவிலூவான் அவன் டிக்கனாவது

ഒം അവൻ ഡോസ്യുഡിയ കൈ പ്രാറ്റുസ്മാനത്തെ അവൻ കാണാനമില്ല. അവൻറെ മതസംഖ്യയായ ജീവിതം തുപിക്കിപ്പെട്ടവൻ തുടങ്ങാതിനമെന്പ് അജീന-അജി സ്ഥിതിയിൽ വളരെക്കാലതോളം കൈ ഉണ്ടും നില്ക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എക്കിലും കൈ സാധാരണ മനസ്സും അടിപ്രാശ്നപ്പെട്ടവൻ വിചാരിക്കുന്നോലെ ഇതു ലോകത്തെക്കറിച്ചുള്ള കൈ ദേശത്തിന്തനിന്നാണെന്നതല്ല. ഈ മനസ്സുംനീരു കൈ ജാഡ്യസ്പദാവഞ്ചിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ഈ മു അസാധാരണമായ കൈ ആസക്തിയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവൻറെ ഒന്നും ശരിപ്പായ ശാന്തി ലഭിച്ചിട്ടായിരിക്കും. കാരണം:- ഇത്താതിരിയല്ലെങ്കിൽ ആയാൾ ഒരു സാധാരണ മനഃപ്രാണി. അവൻ അന്തേക്കം സംഗതിക ദിനും വളരെ ശക്തിയുള്ളവനാകും. മനസ്സുമിൽവച്ചു എററവും ദെയ്ര്റ്റുമിള്ളവരിൽപ്പോലും വല്ലിച്ചുകാണാനാ ദയവിനിന്നീരു ലേശമായ കൈ ചിന്നംപോലും അവനിൽ ഇല്ല. അവന്നും എക്കു ബുദ്ധിമുട്ട് എന്നതനാൽ:- ഇവിടെ ജീവിക്കാവന്തിലെ ചൈനംഡിന തുത്യങ്ങളും അനാശ്വരി അവൻ നിർമ്മാണിതനാക്കുന്നും അവൻ കൈവല്യം അ-പ്രാണിനായിണ്ടിരുന്നു. അവൻ ദയത്തെനുഴാളി താണവ നല്ല. എക്കിലും ലോകത്തിൽ അവൻ എല്ലാഭ്യൂഫിം ബഹിരജ്ജിക്കുന്നപ്പറ്റിരിക്കും. അതു മടികൊണ്ടല്ല, അതു ജാഡ്യവുമല്ല, കാരണം:- അവനു ധാരാതാങ്ക അഭിരച്ചിയും ഇല്ലാത്ത കൈ കാർത്തിക്കവേണ്ടി അവൻറെ ശക്തിയെ

പ്രധാഗിപ്പുന്ന് അവൻ എങ്ങിനെ കയ്ക്കേ? അവൻ കൂദപ്പുട്ട് സഹിക്കുന്നു. അവൻ ലോകത്തിന്റെ പൊരുക്ക നും. അവൻ അറിയുന്ന കാരണം:- അവൻ അവന്റെ പ്രത്തികിരിയനിന്നും അതികുമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു മനസ്സും ജീവിതം എന്നപറയുന്ന അല്ലെപ്പറ്റുതിൽ- അല്ലെങ്കിലും വിൽ ജീവിക്കുവാൻ ഇനിമേലാൽ അവൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവൻ രാത്രി നശിച്ചപോയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും പ്രദാതാ ഇനിയും വനിക്കില്ല. അവൻ സന്ധ്യയിൽ ജീവിക്കുന്നു. അവൻ, ശനി വേണ്ടവോളം വെളിവാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ലോകം മഴവനും ശരിയായിരിക്കാമെങ്കിലും താൻ അപരാധിയല്ലെന്ന കരിക്കുവരെ ബോധിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ശക്തിയില്ല.

ഈ മഴവൻ കാഞ്ഞത്രിന്റെയും വെളം ആരംഭം മാത്രമാകുന്ന അങ്ഗിനേയുടും സന്ദർശകളിൽ ധാരീയായ വിവരവും ഇല്ലാതെ തന്നെത്താൻ അഫംഭാവിക്കുന്നതായ മനസ്സും കാലതാമസമനിയേ നിസ്സംശയം പദ്ധതി പിക്കേണ്ടിവരും. ഒരു വിശ്രിഞ്ജ ഗ്രാമപ്പക്കമായ പ്രഭാത അനിൽ ഒരു ഇല്ലാലക്കാരന്റെ വടിവിശ്രംഖകാണ്ട രൂപം എത്ര ചാറുവാനായാലും വേണ്ടതില്ല, ആരുത്തുവാനാക്കാണ്ടില്ല. ആ ആരുത്തുവത്രും എല്ലാഞ്ചോഡിപ്പും ഒരു സാവധാന സാധനകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതാണുണ്ട്. നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവിക്കാണ്ടും കൊണ്ടും എത്രത്തിൽനിന്നുംവരുന്നു രക്ഷാക്കാണ്ടും ആ സാധനകളെ വാരൊനാംവി കുമ്മാഡാക്കാണ്ട് ഇഷ്ടുകി ക്രൈസ്തവലെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കുടംബവിശ്രംഖ വും

ഒരും നമ്മുടെ അന്ത്യാസകതിനിലിൽനാം, കുറേ കാലങ്ങൾക്ക് നിലവരുത്തുകയുള്ള ദഹിപ്പിക്കാം. അതുകാശത്തിലെ പക്ഷികളും അട്ടിക്കളും യുകയും ചൊയ്യാവുന്നത്രം എന്നാലും അതു വിത്രു മുഴച്ചുവളരുന്ന് ഒരു വലിയ മരംഡായി കായ്ക്കുന്നതു അതു ഏഴ്ചപ്പുമായിരിക്കയെല്ലു അതു വളരെ സാവധാനമായ ലാളിനയെ അവബന്ധപ്പെട്ടുന്നു. അതാവതു് തക്കാസമയത്രു് വേലിക്കെട്ടു്. പരദ്രാഹത്തിൽനാം ചെടിയെ മോചിപ്പിക്കവാൻ പലപ്പുകാരത്തിലും രക്ഷാ ചെയ്യുക. ഒരു ഗായകൻ താൻ രാഗാലഭപന്തരിൽ ലഭിക്കുന്നും, തന്നു ഒരു ക്ഷേവാൻ സാധിക്കായ്ക്കുന്നതു് താൻ കാണിക്കുന്നതായെ ചലനങ്ങളുക്കാറിയ്ക്കുന്നതു് വിപ്പുറിത്തമായും പരിഹാസയോഗ്യമായും കത്തി സംഗ്രഹിതത്തിൻറെ ഗദ്യം പോലുമില്ലാത്ത മനസ്സും അപഹസിക്കുന്നു. തന്റെ മുത്തനാടൻ എത്തിയതായ ചുണ്ണാവസ്ഥയിൽ എത്തി ചുത്തുവാൻ, ലേശമെക്കിലും മുമംചെയ്യുന്നുള്ളതുായ മററാ തവനു താൻ എത്തുകണ്ട ചുണ്ണാവസ്ഥാനും, മാർത്തിൽ എത്തു ബുലിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടെന്നും ഗണിക്കവാൻകഴിയും? യമാത്മമായ അല്ലെന്നീകളിലിൽത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു അശ്വയും ഇല്ലാത്ത മനസ്സും അല്ലെന്നീകളും മാത്രമേ അതിന്റെ യമാത്മ ദോഹരി അറിയുന്നതും. അല്ലെന്നീകളിലിൽത്തെപ്പറ്റി ബാഹ്യഭാക്തിപ്രാശപ്രകാരം ഭോഗാസക്തി

ഡോക്ടറുടെ ജീവിതത്തിനു കേവലം എതിരാക്കുന്നു. അതു പല്ലാന്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നടപ്പിലുണ്ട് കാലക്രമപ്രംബന്നതിനു വളരെ തണ്ടാക്കണ്ട്. പാക്ഷി റോൾ മുത്തുഖായി അതിനെ പിന്തുടരുന്നാപക്ഷം തന്റെ ആദ്ദർശത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതുവരെ അധികാരിക്കാലം ഭസ്തുവഹിച്ച ജീവിതത്തെ താൻ നയിക്കുണ്ടിവരും. ‘യാതൊരുവരും മരണാദിവരുത്തെ യൈ മാറോട്ടുപ്പിശ്വാസം, അന്തക്കുന്നാട്ടുട്ടി നൽകുന്ന ചെറുവാസം കഴിയുമോ അവരുൾക്കു സമീപത്രേക്കു മാത്രമേ അമ്മ വരുന്നാളെ’ അതാക്കുന്ന ഉച്ചിയന്മായ - കാളീദേവിയുടെ ആരാധനയുടെ ധമ്പം. ഒരു പിന്തുകാരം നുഡോപ്പംലെ ശഭദത്തോടു നാം എപ്പാലപ്പും എതിരിനു സുഖത്തെ യാചിക്കുകയും, അതിനുൾപ്പെടെ വിഹരിതലാവത്തെ തിരസ്സും കൈക്കുയും ചെറുവാം? വേദന സുഖത്തിനുൾപ്പെടെ വിഹരിതമാകുന്നു. മുസനും സന്തോഷത്തിനും വിഹരിതമാകുന്നു. തോർമ്മ വിജയത്തിനുൾപ്പെടെ മരാഗമാകുന്നു. നീനിനു പേരും ഒക്രംക്കുവാം നാം എതിരിനു ശത്രുജനാം? ബുദ്ധിയില്ലോ - എത്തു ഒരു കട്ടിയൈപ്പോലെ മരോത്തിനും വിച്ചാരണിക്കുന്ന എതിരിനു സന്തോഷിക്കുന്നാം? രണ്ടു അമ്മയിൽനിന്നും വരുന്നു. രണ്ടിനേയും അമ്മയിൽനിന്നും അനാറുഹങ്ങ കൂദയിട്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന കട്ടിക്കു മാത്രമേ അമ്മയുടെ ഫല മും സന്ധാരിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളൂ.

‘ഹരും രക്കണ്ടതനും സമപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവൻ സന്തോഷം അനുഘ്രാം ആണും ആണും വിച്ചാരണിയിലനായ

മനസ്സും പരിസ്ഥിതിയും സഭനോഹരിണാം. പരക്കു
അധികാരം വിഹാരിക്കുന്ന അവർഗ്ഗനിലയ്ക്ക് സങ്കല്പം ലോകരാജി
യും നിന്മിക്കുന്ന ഏതുമാതിരി ഉള്ളിട്ടുവന്നുകൾക്കും പരമാത്മവന്നുവിശ്വിക്കുന്ന പ്രമാണപ്രസ്താവനക്കിൽ മറഞ്ഞുപോ
കുന്ന. ജീവിതം മഴുവും ഒരു സ്പർശനത്താണെങ്കിലും
നമിക്ക വളരെക്കാലം ഒരു സ്പർശനത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ
സാധിക്കുമ്പോൾ നാം കാര്ത്തകായി ആദ്യാത്മികജീവിതത്തി
ലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പ്രഭാതപ്രകാശങ്ങളിൽ മിന്നി
കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മണ്ണങ്ങളുടെ കുടിക്കൽ ചോദ്യം തൊന്ത്രന
സാധനങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ വരുന്നുകുന്ന. തൊറി
ചുക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന മല്ലാഹാ സൗംഖ്യകിരണാംശുക്കിൽ അതി
കീർഘ്മായ ‘സഹാര’ മഞ്ഞമിതിയ്ക്കുടിക്കാണം നമ്മുടെ ഒ
ന്മാവിനെ തിരിക്കേണ്ടിയായെന്നതും. എന്നെ ഒരു സഹായ
മുമ്പിലും. അതാണ് പരിശോധന. അതിൽ ഏറ്റവും ചും
ഡഃ- ചിലപ്പോറം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനും ആറ്റുപട്ടം
സാധനങ്ങളെല്ല, അവയുടെ ശക്തി പരിശോധിക്കുവാനോ
എന്നതോന്നമാറ്റ അക്രമമായി സുടക്കുന്ന ഉത്തിത്തളിവി
ടക എന്നതാകുന്ന. ധാരാവിലും മാനനങ്ങളെല്ല അടിസ്ഥാ
നമാക്കി നാം നമ്മുടെ ജീവകാലം ആരുമാണിക്കുന്നവോ? അതേ
പ്രമാണങ്ങൾതന്നെ നമ്മുടെ വാച്ചിക്കുന്നതായിരുന്നു
നാണ്. നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾ നാനാപ്രകാരത്തിലും ആ
പങ്കെല്ല ധരിക്കുന്ന എന്നമാത്രമല്ല, പലമാതിരി വർഷാം
ഒഴിയും എടുക്കുന്ന. കൂദാശയുമായ മനസ്സു, ഒരു (Pendulum)
ഖടകികാരത്തിൽ ആട്ടുന്ന “നിമിഷംവണ്ണ”യുടെ രീതിയിൽ

കുമമായിട്ടു അതുന്നത്. എന്നാൽ അതിനുംനീരമായ വേ
ഗതയോടുകൂടി ഏറവും അസ്ഥിരമായ മാർഗ്ഗങ്ങിലാക്കണ
ശരു അതുന്നതു്. നാം അവിടെയാണ് നിൽക്കുന്നതെന്നു
നാം അറിയുന്നമില്ല. എത്ര നിർജ്ജതിലും മറിഞ്ഞതുപോ
വാൻ ഇടയുള്ള, ക്ഷേണിച്ചിരിക്കുന്ന തിരമാലകളുടെ മീ-
തെ ഖുക്കിമരിയുന്ന ഒരു ചെടിയോന്തിപ്പാലെ നമ്മക്കു
തൊന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം അതിനുംനീരമായ രാത്രികളിലും, എല്ലാ
തുറയിലും സ്വഭാവം ചുമ്പിക്കാറുകളും വരുന്നു. നമ്മുടെ
രക്ഷിക്കുവാനുള്ള എത്രയും ബലവും കണ്ണം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ
പൂർണ്ണ തെരിപ്പുായതായാം നമ്മക്കു അദ്ദേഹം തോന്നുണ്ട്.
എല്ലാ പാപങ്ങളിനുകളിലും ഘണ്ടാരകതികളോടു് എതിക്കു
നുണ്ട്. നമ്മുടെ ദൈവരാജാവിനു വിചാരത്തെ നാശകവാൻ ഒരു
ജീവിതത്തിന്റെ ശക്തി മുഴുവൻം വെണ്ണിവരുന്നവുന്നു
നാം കാണുന്നവുകൂടി, അതിനായിരുട്ടണ്ണേബാധം അ
നേക്കായിരം വിചാരങ്ങൾ ദേഹസമയത്രു അവയുടെ ഭയം
കൂടാതും ഫലങ്ങൾ വിഭ്രംതാതു്. നാം കാണുന്നു. കേ,
വലം ഓമ്മയില്ലാത്ത അസംഖ്യം കാഞ്ഞങ്ങൾക്കുപലും പൊ
ന്തിവരുന്നു. അവയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്ന
ക്ഷണത്തിൽത്തോന്നു അവ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധാന്തത്തെ എടുത്തു
കളിയുന്നു. ജനസമുദായത്തിന്റെ നിഭാഗ്യവാദാൽ അതി
ന്റെ രക്ഷാനായകന്റെ മുഖിൽ ഭയങ്കരപിശോചക്കുള്ള
ഉന്നത്തിൽ ‘മാരൻ’- അംഗീകൂർത്ത ദൈവത്തിന്റെ മകനു
മോചിപ്പിച്ച “ചെവത്താൻ” തീരു നശിക്കുന്നില്ല. ദൈവ
നാം ജീവൻപോലും തന്നെ അവയുടെ പിടിക്കണംഡില്ലാതി
നുണ്ട് മോചിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആ പിശോചക്കു

ം തീരഞ്ഞായ പല ചതികളം പ്രയാഗിച്ചു വലോ
ക്കാരേണ പിടിച്ചിന്ത്വാൻ ജാഗ്രതകമായോക്
അവയെ നാം ശരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എ;
കിലും അരുകൾ നമ്മുടെ ഏലും അദിപ്പിഡിപ്പു
നു പ്രകാസമാക്കുകവെള്ളും അതു സുക്ഷ്മതുപരമുണ്ട്
എടക്കുകയും അവയിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ അധി
കം ബുദ്ധിമട്ടായിതോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ പ്രയതിനിന്റെ ആധിക്രമത്തിൽ എത്രയും
മുതൽ ക്ഷീണമായ ഒരു ശബ്ദത്തെ നമ്മുടെ കേരംക്കാരാക്കുന്ന
“അനന്തപ്രശ്നിക്കുക. എന്നാൽ നി കാണം- ചൊദിക്കുക,
എന്നാൽ നിന്നാക്കിട്ടും” അതു സത്യമോ? അതു വിശ
സയോന്ത്രമാ? എന്നു നമ്മുട്ടുനിന്നു നാം ചൊദിക്കു,
എത്രാകാണ്ട്? നമ്മുടെ അനംഗങ്ങളെല്ല നിശ്ചയിക്കുവാം,
പാടിപ്പു. നമ്മുടെ സങ്കരണങ്ങളുകിലും പ്രാജ്ഞമാകുവാൻ
ടിലു. നമ്മുടെ മഴവൻ ശക്തികളോടുംകൂടം നാം അങ്ങു
ഡിക്കുന്നില്ലോ? “നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകുന്നു,” എ
ന കവിയമ്പും “എല്ലാം ബുദ്ധമാക്കുന്നു,” “ദേഹം മ
യാദക്കുന്നു,” എന്ന അതിന്നുക്ഷേമായ വാദംകുണ്ട് ബുദ്ധി
പുംക്രമായ തൃപ്തിയിൽ നമ്മുടെ നാം അഭി
ക്ഷീണില്ലോ? നമ്മുടെ വജ്രങ്ങൾ മുരൈയാക്കുന്ന
വെന്ന വിഷാദങ്ങളാഥും നമ്മുടെ എത്രവട്ടം മല്ലിനേംഡിവി
സംഖ്യകളും മുമ്പായാം ക്ഷേമാശം അഭാനി എന്നു പ്ര
പാശ്ചാത്യം. ക്ഷേത്രത്തിലും വാൻ നിങ്ങൾ ഒരുംനാഴവാ?
പരിഭ്രാംകന്ന്: ശക്രക്കുറ്റ്.

